

NARODNI LIST

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljatve (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta šte. 8.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ena petič vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

V nedeljo 12. t. m. vsi na veliko narodno slavnost v Narodnem domu v Celju. Vstopnina za osebo 40 vinarjev.

Vinska letina 1909.

Piše učitelj in veleposestnik R. K o š a r.

Na podlagi zadnjega uradnega izvestja c. kr. avstrijskega in ogrskega poljedeljskega ministerstva, iz katerega sem vzel večinoma sledeče podatke, imamo letos pričakovati srednjo, da, celo slabo srednjo vinsko letino.

Grozdje je sicer deloma lepo odcveto, a v začetku julija nastopivši mokri in hladni dnevi so zelo neugodno uplivali na razvijajoče se jagode, ki so ostale vsled tega zelo nejednake debelosti. Posebno se to opaza na Sp. Avstrijskem, južnem Tirolskem in deloma na Primorskem kakor tudi v slabejših legah na Češkem in Moravskem.

Peronospora in pepel (*Oidium tuckeri*) sta napadla skoraj vse avstrijske in zelo močno ogerske vinograde. V Dalmaciji in na južnem Tirolskem so tudi črvi naredili precej škode.

V drugih deželah, kakor na pr. na Štajerskem, Spod. Avstrijskem, Kranjskem, Primorskem in tudi v južnem Tirolskem se je sedaj opazilo tako močno odpadanje jagod, da računijo na mnogih krajih samo na polovico one bratve, katere bi bilo pričakovati po stanju vinogradov v spomladi.

Topli in lepi dnevi koncem julija so rast grozdja sicer pospešili, da se je začelo dobro razvijati, slabo vreme začetkom avgusta pa je rast zopet nekoliko ustavilo.

V zdravih, po toči nepoškodovanih vinogradih pa se kaže posebno v hribovitih krajih, kakor na pr. v Slov.

Goricah, obilo grozdja z dobro razviti jagodami in vinogradniki upajo, da bodo dobili v nekaterih krajih na Sp. Štajerskem, Kranjskem, Dalmaciji in Primorskem še precej dobro bratvo posebno tam, kjer ni bilo nesrečne toče. —

V omenjenih deželah, kakor tudi na Spod. Avstrijskem, je toča na mnogih krajih naredila 50 do 60% škode.

Na Oggerskem pa se pričakuje vsled elementarnih nezgod, (kakor na pr. slabo vreme, mraz, toča, itd.) in vsled močno nastopajočih trtnih boleznih (peronospora, pepel, črni pikec itd.) — slaba, večinoma celo zelo slaba vinska letina.

Ako premotrivamo ta uradna poročila, moramo posebno mi štajerski vinogradniki biti še precej zadovoljni s stanjem naših vinogradov posebno tam, kjer toča ni naredila precejšnje škode.

Ogerska kraljevina je dosedaj preplavljala s svojim vinom naše trge; tega se nam letos ne bode treba bati v tako obilni meri kakor lani. Zato je upati, da bode naše vino doseglo primerne cene, posebno pa se bodo še iskali lanske vinski pridelki vsled svoje izvrstne kakovosti.

Kdor še ima lansko vino, naj se ne sili z njim.

Iz političnega sveta.

O državnem zboru se vedno bolj čuje glasovi, da bo razpuščen, ker je menda skoro gotovo, da ne bo prišel do rednega dela.

Grški kralj je nameraval odstopiti, ker so nekateri častniki ostro nastopili proti neodločnosti vladarja in vlade v vprašanju Krete.

Med Čehi in Nemci so se zopet začela pogajanja za narodni sporazum, da bi mogel češki deželni zbor začeti

delati. Nemci stavijo pogoje, ki so neizpolnjivi, in gotovo je, da ne pride do sporazuma. Seveda bodo Nemci zopet onemogočili delo deželnega zbora.

V Poštorni, kjer je vlada češko šolo zapela, so stopili češki otroci v štrajk, to se pravi, nočejo hoditi v dvojezično šolo. Teh čeških otrok je nad 500. — Vlada bo morala končno popustiti.

Na Dunaju še vedno razgrajajo in divjajo Nemci proti Čehom. Pa Bog ne daj, da bi jim kdo rekel, da so suroveži, pretepači, nestrpneži, drubal itd. Oni branijo svoje — pravice, četudi jim jih nihče ne jemlje.

Kretska vprašanje se bo vendarle rešilo mirnim potom tako, da bo Kreta pač nekako samostojna, vendar pa bo morala Turčiji plačevati vsako leto precejšnji tribut; tudi ne bo smela samostojno sklepati nikakih trgovinskih pogodb; vojaštva ne bo na otoku, ampak samo orožništvo; mohamedani in kristjani bodo enakopravni.

Gospodarski paberki.

Koliko živine imajo balkanske države?

Ker skušajo nekateri konkurencijo živine iz balkanskih držav naslikati kot nenevarno, češ da n. pr. Rumunska sama nima dovolj živine, zato je dobro, če zaradi jasnosti podajemo sledečo statistiko:

prebivalcev govodi svinj ovac v milijonih

Av.-Ogr.	45'4	16	10	10
Rumunska	6	2'6	1'7	5'7
Bolgarska	4	2'8	0'5	8'1
Srbija	2'7	1	0'9	3'2

Na vsakih 100 prebivalcev odpade torej:

	govodi	svinj	ovac
Avstro-Ogrska	35	22	23
Rumunska	43	28	95
Bolgarska	70	12	202
Srbija	37	33	118

Oprezno se poslužujoc vsakega kamna in vsake jamice za kritje so se privlekli k drugi stotniji, ki je ležala nekoliko dalje skoro brez dela za precej visoko mejo. Dalje za rtastim razrastkom skale so stale vrste tretje stotnije.

Ko so vojaki naznanili, pokaj prihajajo, so jim napolnili platnene torbice (prvotno za kruh namenjene, a že dva dni prazne) na vrh s patronami.

„Kako je tam?“ je vprašal pri tej priliki stotnik druge stotnije, Pukl.

„Slabo, gospod stotnik. Ti lopovi so nas napadli kakor besni. Menda hočejo priti gori. A če bomo imeli dovolj patron, jih ne pustimo.“

„Ali vas bomo mogli zvečer zamenjati?“

„Če prenehajo streljati, morda.“

„Naj mi gospod stotnik Kendra pošlje ordonanco, ko bo smatral trenutek za ugoden.“

In vsedel se je z izrazom pomirjenosti na mesnatem, utrujenem obrazu za mejo, ne brigajoč se nadalje za vojake, ki so se plazili nazaj. Prišli so pravočasno, ker sovražnik je pritiskal vedno bolj navzgor in opazivši, da lovci na njihove strele ne odgovarjajo, so bili tem drznejši. Patrone so bile hipoma razdeljene.

„Streljati le na gotovi cilj“, se je začul izza kamna glas stotnika Kendra, enako mirno in jasno kakor pred dvema dnevoma.

„Tudi mi bomo streljali le v gotovo“, je zaklical nekdo iz daljave kakih štirideset korakov od strani. In v trenutku so se zarile v kamen, za katerim je bil skrit stotnik, tri krogle.

Stotnik ni niti trenil z očesom. Sedeč na zemlji za obsežno grudo, se je oziral od strani doli na gorski obronek. Bil je srednje, skoro sloke postave, izrazitega, zagorelega, podolgovatega obraza. Lice je imel zamazano,

„Agrarna Korespondenca“ pripominja k temu: „Z ozirom na število prebivalstva stoji torej glede govedi Bulgarska na prvem, Rumunska na drugem in Srbija na tretjem mestu; glede svinj Srbija na prvem, Rumunska na drugem in Bulgarska na zadnjem mestu; glede ovac pa Bulgarska na prvem, Srbska na drugem in Rumunska na tretjem mestu. Sklepajmo: Če ima Avstro-Ogrska že sedaj v vseh treh panogah tako nizke cene, kako bi padle šele, če bi se tuji živini na stečaj odprla vrata. S številkami treba računati in ne s praznimi besedami in tajejnem dejstev.“

Obrtni vestnik.

Čevljarški učni tečaj na Rečici.

Na prošnjo občine Rečice na ckr. obrtni pospeševalni urad na Dunaju se je vršil na Rečici v zgornji Savinski dolini v času od 12. julija do 15. avgusta, torej skozi 5 tednov, čevljarški učni tečaj, katerega 5e je vdeležilo 14 čevljarjev, n sicer trije mojstri ter 11 pomočnikov iz Rečice, Gorice, Mozirja itd. itd.

Vodja tečaja je bil gosp. Franjo Kumršek, rodom Savinčan iz Ljubnega, strokovni učitelj v c. kr. obrtno pospeševalnem uradu na Dunaju.

Učni predmeti omenjenega tečaja so bili:

1. Risanje vzorcev. 2. Krojenje. 3. Prireditev zgornjih delov obutka. 4. Prirejanje spodnjih delov obutka. 5. Nauk o usnju in o čevljarških šivalnih strojih. 6. Anatomija noge. 7. Izdelovanje kopita po nogi. 8. Lastna cena čevlja.

Tečaj je trajal vsak dan od 2. do 7. ure zvečer. Vdeležniki so dohajali po 1 uro daleč ter so sledili z zanimanjem poduku, nekateri so prihajali že predpoldne, da so izdelovali posebej svoje izdelke.

Ob sklepu tečaja se je v nedeljo dne 15. avgusta priredila razstava vseh izdelkov, ki je mnogobrojnim obiskovalcem svedočila, da bode ta tečaj ugodno uplival na razvoj čevljarstva v zg. Savinski dolini. Razstavljeni so bile risbe, vzorci, izdelana kopita in

pokrito s prahom in dolgi brki so mu viseli v neredu. Golo sabljo je imel položeno čez kolena in v roki je držal revolver. Kakor bi gledal čisto nedolžne vojaške vaje, ni kazal niti kakega razburjenja niti utrujenosti. In vendar ni spal že dve noči.

Njegove velike oči so bistro opazovale razdaljo, ki jo je branila njegova stotnija. Kdor pa si je ogledal njegove oči, je videl, da njegovo levo oko ne sveti in da je prevlečeno z belo rižo. Bil je nanje slep. A desno oko je dobro nadomestovalo levo. V noči je opazil čisto temno senco, ki je ušla pozornosti vojakov. Vzel je tiho najbližjemu vojaku puško, sam pomeril in gotovo zadel. Odzval se je ali težki padec ali bolesten krik in v hipu so prižvižgale krogle na mesto, kjer se je zabliskal strel.

Zdaj po dnevu tega ni bilo treba. Vojaki niso toliko trpeli in so gotoveje streljali. Že dva dni so pokale

LISTEK.

Štefan Dragutin.

Slika iz bosanske vstaje. Češki spisal Bogomil Brodský Poslovenil S. (Iz zbirke „Iz vojske“.)

„Nobenih patron nimamo več, gospod stotnik“, je javil desetnik Šebesta, ves poten v obrazu in črn od dima.

„Naj od vsake stotnije po dva moža lezeta k drugi stotniji. Tam imajo dovolj patron. In če jih tam nimajo, se dobijo pri tretji stotniji. Hitro!“

Desetnik je sključen pohitel za kameniti nasip, ki so ga lovci napravili ob koncu gorskega razrastka, na katerem so se proti ustašem branili že drugi dan, in je sporočil stotnikovo povelje. Poveljniki vodov so izbrali po dva moža in ti so lezli v ozadje. Krogle so jim žvižgale okrog glav, udarjale ob kamenje, brenčale okrog nšes. —

različni obutek. Vdeleženci so dobili spričevala v slovenskem jeziku.

Kakor potrebuje vsaka obrtna stroka svojega mojstra in svoje izobrazbe, tako je čevljarstva obrt potrebna toliko boljšega šolanja, da se odpravi neprimerni krog in da se noga obvaruje vsakojakih poškodb posebno pa zloglasnih kurjih oči, ki prouzročajo nogi bolečine in ki so vedno posledica neprimerno narejenega — obutka.

Onim, ki so nam ta tečaj oskrbeli, zlasti pa strokovnemu učitelju gosp. Fr. Kumršku bodi tu izrečena javna zahvala.

Ta tečaj je prvi na slovenskem Štajerskem, izvzemši naša mesta, bil je brezplačen, le za obrabo orodja in za gradivo je moral vsak vdeleženec prispevati neznatni znesek.

Ti tečaji se prirejajo v vsakem letnem času. Za tečaj naj občina oziroma čevljarstva zadruga ali tudi več čevljarjev vložijo v slovenskem jeziku spisano z 1 krono kolekovanu (občina uradno brez koleka) prošnjo na c. kr. obrtni pospeševalni urad na Dunaju (Severingasse 9.) V prošnji je treba navesti potrebo, naj se odpošlje takšen strokovni učitelj, ki ni slovenščine večš samo v narečju, temveč tudi v slovnicu, da se čevljarji privadijo v svoji stroki pravih slovenskih izrazov. — C. kr. obrtno pospeševalni urad bo na to odredil vse potrebno.

Za Rečico se bode vršil enak tečaj v Zireh pri Škofjiloki na Kranjskem. Lani in prejšnja leta so se vršili taki tečaji v Šibeniku in Makarskem v Dalmaciji, v Istri, na Kranjskem, v Mirni na Primorskem itd.

O tem čevljarstvu učnem tečaju izide v prihodnjem „kmetem kolekariju“ članek z vzorcem prošnje, kako se ti tečaji dosežejo, na kar opozarjamo že sedaj vse čevljarje na slovenskem Štajerju.

Napredek je le v izobrazbi, zato opozarjamo tudi naše občine in čevljarstva zadruga na potrebo podobnih tečajev.

Z napredkom naprej za narod!

U Kako mislijo socialni demokratje o malih obrtnikih? Bivši soc. dem. poslanec v nemškem drž. zboru Beck (iz Gothe) je l. 1903 izjavil v svojem glasilu: „Nam kot delavcem je pač vseeno, če takozvani srednji stan pogine; nasprotno, čim prej izgine, tem boljše, je, ker on je največja cokolja v gospodarskem, socialnem, strokovnem in političnem oziru, povsod nam je le ovira in zato si moremo njega pogin le čim prej želeči.“ Kautsky piše v svoji brošuri l. 1902: „Če bi oni dan po socialni revoluciji še vedno bilo kaj malih obrtnikov, se jih bo kakor najhitreje mogoče eksproprijiralo...“ — Dalje pravi isti: „Vedno in povsod bomo delali nato, da izgine mala obrt čimprej. Ne samo velikim posestvom, ampak najmanjši kmečki kočji napovedujemo vojsko.“ In zopet: „Mi male obrti nočemo vzdrževati.“ Socialist in drž. poslanec Ledebor je dejal nekoč: „Soc. demokracija ima namen, oropati srednji stan samostojnosti.“

njihove puške in vsak je že izstrelil vso zalogo patron. Dvigala se je njih hladna razsodnost, in če bi ne bili zaspani, bi se bili morda celo smejali. A razburjenje vsled nočnih muk jih je delalo molčeče. Komaj enkrat v celi uri se je kateri izmed njih nagnil k svojemu tovarišu, od katerega je ležal kaka 2 do 3 metre oddaljen, zašepetal mu nekaj in že se je zopet oziral po sovražniku, skritej za grudami in štori, razmetanimi v bokih Zagozdnika, odkoder je skušal lovce prepoditi na užno strmo stran razrastka, kjer bi bili gotovo našli svojo smrt.

Bil je to občudovanja vreden boj. Predvčeraj opoldne so dobile tri stotnije 24. lovskega praporja ukaz, naj zasedejo razrastek strmega vrha Zagozdnika, ki je tvoril skoro nekaj polotok med dvema dolinama. Razrastek, za kateri se je šlo, je vladal nad obema dolinama in nad gorskim obronkom, ki se je vlekel nad južno dolino. Avstrijska vojska, prihajajoča od severja, je bila vedno vznemirjana in ne mogla bi se bila razvijati, če bi ta

In Engels: „Le čez truplo srednjega stanu pride soc. demokracija do zmage.“ — Z izreki slavnih socialdemokratskih veljakov glede male obrti bomo o priliki nadaljevali.

v Na naslov slovenskih trgovcev. „Edinost“ objavlja sledeče: „Mi toliko pišemo in govorimo o osvoboditvi Slovencev od tujega kapitala na gospodarskem polju, vendar moramo z žalostjo ugotoviti, da je v nas samih premalo prave samozavesti in vse premalo smisla in preveč brezbriznosti. Moj znanec je ponujal nekemu slovenskemu trgovcu v Gorici, ki živi edino od slovenskih odjemalcev, blago po konkurenčnih cenah. Trgovec je pač priznal dobroto blaga in ugodne cene, vendar je moiega znanca zavrnil, rekoč, da se poslužuje že dvajset let pri laški tvrčki in da je ne mara opustiti... Mož ni umel, ali ni hotel umeti, da na ta način pač nikoli ne pridemo do toli povdarjane potrebe po samoosvojitvi na gospodarskem polju, ki je glavni predpogoj narodne samoodločbe. Nisem črnogledec, a moram reči, da je na Slovenskem še vse polno trgovcev s takimi nazori in tako narodno brezbriznostjo. Mnogo jih je, ki se jim dozdeva, da so storili bogyekaj za narod, ako so razobesili slovensko tablo, ako postavljajo v izložbo par škatljic C.-M. užigalic in če semintja posetijo kako slovensko prireditev. Od takega slovenskega trgovca imamo bore malo, ker se slovenski ddnar, ki ga puščajo slovenski odjemalci v njegovih trgovini, steka v roke naših narodnih sovražnikov, in ker s tem tak trgovec naravnost onemogoča vspevanje slovenskih oziroma slovenskih tvrdk. Zato naj bi se slovenski odjemalci postavili na stališče, da bodo podpirali samo take slovenske trgovce, ki kupujejo svoje blago pri slovenskih tvrdkah in tovarnah. Umeje se pa, da velja to le za blago, katero je tudi res možno naročiti v slovenskih tovarnah.

Koliko krasnih slovenskih podjetij bi lahko stopilo v življenje in se razvijalo, ko bi ta podjetja vsaj približno lahko računala na oddajanje svojih proizvodov predvsem slovenskim trgovcem! Mislimo, da se to bolj tika štajerskih „slovenskih“ trgovcev kakor drugih. Kaj?

Beležke.

u Kako skrbi duhovščina za obrambo narodne meje? Od meje se poroča: Popolnoma na jezikovni meji je živela bogata vdova-veleposestnica L., ki je bila zavedna Slovenka in velika dobrotnica cerkve, ubožcev in duhovnikov. Neko nedeljo gre k spovedi in k obhajilu. Ker se pa starki ni bilo mogoče dovolj hitro preriti skozi gosto množico k altarju, jo je duhovnik glasno ozmerjal pred zbrano množico za staro babo ter je ni hotel obhajati. Blago ženico je to tako užalilo, da je prepustila svoje krasno posestvo najboljši zagrizenemu nemškemu — naci-

razrastek padel v roke sovražniku. Morda so si vstaši domišljali, da si avstrijska vojska sem gori ne bo upala, ali pa so morebiti mislili, da je za zasedenje tega razrastka še dovolj časa, kratko: lovci so našli razrastek še prazen. Četrta stotnija in eden celi prapor tirolskih lovcev sta ostala na severnem grebenu za gorsko razpoko, da pričakujeta pomoč, ki jo jima je imel dati 63. pešpolk. Do tega časa so imele tri stotnije braniti razrastek Zagozdnika.

Major, ki je ostal pri četrti stotniji, se ni nadjal, da so vstaši v teh krajih tako močni in da bodo tako odločno zabranjevali združitev obeh delov praporjev. Vojska, ki je šla v Zagozdnik, ni imela s seboj zadostne hrane, pozneje pa ni mogla nobene dobiti, ker so vstaši zavzeli grozeč položaj tudi proti vojski, ki je bila razmerno dobro skrita in precej številna.

Bile so torej tri stotnije že drugi dan brez hrane in brez spanja. Kakor hitro so stotnije dosegle svoj cilj, že

jonalcu našega kota ter se preselila iz župnije.

Kdo je kriv ponemčevanju naše meje? „S. N.“ piše: V naslednjih besedah hočemo navesti nekaj starejih vzrokov, zakaj je naš narod na meji propadel. Glavni vzrok je tisočletna duhovniška oblast nad našimi kraji. Duhovniki so gonili svojo rajo po božjih potih, a posvetni gospodje v boj. Smelo se sme trditi, da bi v teh krasnih krajih bilo domače ljudstvo trdnije, ako bi mu bili kedaj gospodovali Turjačani ali celjski grofje. Premnogo so tukaj k hitremu ponemčenju pripomogli slovenski duhovniki sami. Ko so spoznali, da je ljudstvo po večini mašnikom nezaupno, jeli so vsiljevati klerikalne liste; ker pa ravno radi nezaupnosti niso mogli vsiljevati svojega „Leibjournala“ — „Slovenskega Gospodarja“, so naročevali nemški klerikalni list „Sonnstagsbote“, koji je imel do zadnjih let na meji med slovenskimi kmeti na stotine naročnikov; po nekod so ga naročali vsi kmetje, ki so znali nemško čitati. Če si takšnega moža vprašal, kdo mu je list oskrbel, dobil si vedno odgovor: „Župnik“. Kjer so se privadili nemškemu čitvu, tam navadno nočejo slovenskega lista prejemati niti zastonj. — Pa obmejni klerikalni politiki so delali račun brez krčmarja. Navadili so kmeta nemškega branja, a naročniki so se le v malo slučajih navzeli „katoliškega“, pač pa skoraj vedno nemško-narodnega duha. — In odkar imajo nemški agrarci svoja glasila, izginja odtod „Sonnstagsbote“ kakor kafa in na njegovo mesto stopajo agrarni list „Landbote“, po nekdo celo „Marburger Zeitung“ in „Štajerc.“ Še večje zlo, kakor prevelika strankarska strast, je bila nesposobnost večine „obmejnih delavcev.“ O socialnih potrebah in o pomočkih za njih rešitev niso imeli pojma; mislili so, da je narod rešen, če je kmet brezvoljen pobožnjak. Zato je slovenski kmet, ki je bil zvest pristaš svojega župnika, lazil z njim po božjih potih, tratil po cele tedne čas na misijonih, plačeval procesije in maše zoper točo, ogenj, peronosporo, trtno uš in druge nadloge. Čakal je na božjo pomoč, toda pomagano je bilo samo „voditeljem dobrega ljudstva“. Sosednji Nmec pa dobro pozna pregovor: „Pomagaj si sam, in Bog ti pomore“. Čeravno je zelo pobožen, hodi vendar rajši ogledovat vzorna posestva, — nego romarske cerkve.

a Vsi štajerski vinogradi okuženi. Štaj. namestnija je naznanila nižjeavstr., da se smatrajo sedaj vsi

so jim vstaši v gostih gručah sledili, hoteč jih pregnati in zasledovati. Kaj je bilo storiti s sovražnikom tako drznim in nerazsodnim? Bilo je lahko opaziti, da ima dobro poveljstvo in da ga nekaj naravnost žene navzgor, kakor bi zdajnzdaj moral doseči razrastek. —

Ta večer, ko je bilo že temno, so napadli lovce. Bili so oddaljeni od njih čisto le na petnajst korakov in so se zadirali nanje. Često so streljali na mesta, odkor so se slišali smešeci klici, a zaman. Sovražnik je bil dobro skrit in je ponavljal svoj zasmeh tem glasneje.

Najhujše je bilo za ranjence. Ni bilo vode, da bi se jih moglo obvezati. Kakor je bilo mogoče, so jih odveleki navzad k tretji stotniji, in tu jim je bila podeljena pomoč za silo. Rane so se jim vžigale, žeja jih je mučila, a tovariši so se mogli le molče na nje ozirati.

Vsa teža krutega položaja je ležala na prvi stotniji. Ta je zasedla konce razrastka in se krila za kamenjem,

štaj. vinogradi za okužene po trtni uš. Vsled tega nameravajo sedaj zopet uvesti prost promet med štajerskimi in nižjeavstr. okuženimi vinskimi kraji.

d Za afrikanse zamorce se pehajo zadnji čas gotove krščanske duše po Slovenskem. Zamorčkom se morajo rešiti duše, da jih ne pobere bogati hudič, ki ima luknjo pod kolenom, pravijo. Opozarjamo ljudi, kadar jih bodo te babnice nadlegovale z beračenjem, da imamo Slovenci sami svoje zamorčke, namreč slovenske otroke ob jezikovni meji, kjer jih grozi narodno uničiti Nmec in Lah. Za te zbirajte, tem dajajte podpore, ker so kri naše krvi. Za afriške zamorce naj pa skrbi papež in naj ne pošilja zbiranjem darov samih odpuštkov, ki ga nič ne stanejo! Ali se afriški zamorci za nas kaj brigajo?

d Pridobivajte za napredne liste inseratov! Vse premalo skrbe naši somišljeniki za naš tisk. Tu jih klerikalci daleč, daleč prekašajo; nobene prilike ne opuste, da ne bi storili kaj za svoje časnike, ker dobro vedo, da je moč tiska danes velika in da le tista stranka napreduje, ki ima dober in dobro razširjen tisk. Navajamo danes eno samo primero, kako klerikalci skrbe za finančno stran svojih listov, ne da bi pri tem trpela njih denarnica. Nek klerikalec na Šleskem že dolga leta principijelno (načeloma) kupuje le pri firmah, ki inserirajo v klerikalnih listih in svojim zalagateljem tudi vsakokrat pove, da kupuje pri njih zato, ker so inserentje teh listov. Če pa ne najde v svojih listih primernih dobavateljev, poišče večjo firmo in ji sporoči, da bo kupoval pri njej, če bo inserirala v tem in tem listu. Navadno pomaga. Od neštetihi cenikov vrže židovske v koš, ostalim pa piše, da bi jih rad upošteval, če bi inserirale tam in tam. To pomaga, to je uspešna propaganda! In koliko bolj bi pomagalo, če bi več somišljenikov iz enega kraja sporočilo trgovcu, da bodo kupovali pri njem, če bi v tem ali onem listu inseriral! Finančno podpirati tisk svoje stranke ni vsakemu mogoče, te vrste propagando dela lahko vsak, saj ne velja nič družega, ko malo odločnosti in zgovornosti, pa je vendar zelo uspešna! — Somišljeniki, posnemajte pri agitaciji za tisk naše nasprotnike in nikar ne mislite, da ste že dovolj storili, če izkoriščate časopisje v reklamne svrhe za različna društva. — Tako piše „Slov. Narod“. — Podpisujemo z obema rokama.

u Še enkrat Pirstinger. Govorili smo že parkrat o tem, kako hoče de-

ki ga je navalila pred sebe. Tako kriti so ležali vojaki na zemlji že dve noči in dva dni. Na menjavo z ostalimi stotnijami ni bilo niti misliti. Sovražnik bi bil izrabil to priliko in bi se bil polastil razrastka. Bilo ga je mnogo in vojska bi bila morala pri vsi poslušnosti poginiti.

Bojevali so se torej sami. A bojevali so se jako radi. Silil jih je k temu vzgled stotnika, ki je z njimi bedel, z njimi prenašal glad, nevarnosti in muke. Videli so, da se ne boji, da je miren in enako strog in vendar tudi ljubezniv kakor prej. Trudili so se torej si pridobiti njegovo zadovoljnost. V noči, ko je sovražnik neprestano poskušal in se prepričeval, ali vojska bedi, je pazil drug na drugega, da bi ne zaspali. Kakor hitro je kateremu v utrujenosti začela kloniti glava in je počel dremati, že ga je sunil tovariš, stresel ga, dotaknil se z ного njegove noge in že je zaspanec otrešel vso zaspanost in krepkeje prijel za puško.

Dalje prihodnjite

želni odbor vtihotapiti Pirštingerja, ki je svoj čas s pasjim bičem pretepal Slovence, za potovalnega učitelja na Belletovo mesto. Opozorjamo deželni odbor, da Pirštinger nima niti predpisanihkušenj, ampak ima samo mariborsko vinorejsko in sadjarsko šolo. On zato ne sme biti imenovan! Mogoče je pa celo — pri nas je vse mogoče! — da se bo deželni odbor skliceval na nek članek Pirštingerjev, ki smo ga priobčili tudi mu v „Nar. Listu“ št. 36. Na podlagi tega menda hočejo pokazati — in je to menda bil tudi namen Pirštingerja, ko nam je članek uposlal! — da Pirštinger zna dobro slovenski. Gospodje bi se zmotili, če bi to mislili. Članek jo bil spisan v takem jeziku (slovenščini bi storili veliko krivico, ako bi rekli, da je bil pisan slovenski!), da smo ga morali šele na — slovenščino prestaviti! Gospodje pri deželnem odboru menda vendar niso na glavo padli, da bi iz priprostega kratkega sestavka, kakoršnega je zmožen vsak absolvent enolotne kmetijske šole, skleпали na zmožnost ali nezmožnost za tako odgovornosti polno mesto!

Starši slovenskih otrok!

Ljubljanski župan Ivan Hribar je izdal na ljubljansko prebivalstvo oklic glede vpisovanja otrok v slovenske šole. V kolikor ta oklic velja tudi za nas, ga tu ponatiskujemo. Ljubljanski župan pravi med drugim slovenskim starišem: „Te dni vpišete svoje otroke v šolo. S tem činom odločite bodočo usodo svojih otrok, ki postanejo po Vaši zaslugi koristni člani človeške družbe in dobri rodoljubi ali pa po Vaši krivdi breznačajni brezdomovinci.

Ohranite svoje otroke slovenski domovini, slovenskemu jeziku in slovenskemu — narodu s tem, da vpišete svoje deklice in dečke v slovenske — šole! Ne odtujajte svojih otrok jeziku, ki nam je najkrasnejši in najsvetejši! Ne množite števila odpadnikov, ki so največji škodljivci našega milega naroda!“ Temu rodoljubnemu pozivu nimamo pristavljati nič drugega kot to, da naj se ravna po njem vsi spodnještajerski slovenski stariši, katerim hočejo Nemci in nemškutarji njih otroke v šulferajnskih in drugih nemških šolah oropati slovenskega jezika! — **Slovenski otroci spadajo samo v slovenske šole in nikamor drugam!**

Za poslanski mandat Hansa Woschnagga se zdaj pulijo razni pristni Nemci Ambrožič, Pevec, Cankar itd. Ta revščina v nemškem taboru, da ne morejo dobiti niti enega pristnega Nemca za kandidata, je res srašna. Vedno bolj jasno je: vse spodnještajersko nemštvo — sami odpadniki, sinovi slovenskih staršev!

Narodno zbirko priredi zopet klub slovenskih naprednih akademikov v Celju dne 20. septembra, na dan narodnih mučenicov, po celem Spod. Štajerskem.

Severni tečaj, t. j. najbolj severno točko zemlje, je dosegel Amerikanec dr. Cook (Kuk). Koliko ljudi se je že podalo na to nevarno pot. Konečno se je posrečilo. Oglasil pa se je sedaj še neki drugi Amerikanec Peary (Piri), ki pravi, da je on našel severni tečaj in ne Kuk.

Slavnostni teden „Zveze narodnih društev“. Z včerajšnjim dnem se je pričel poučni tečaj »Zveze narodnih društev«. Sinoči je bila predstava A. Peskove igre »Slepa ljubezen«. Ob precej obili udeležbi je prav lepo uspela. Danes, jutri in v soboto se

vrše znanstvena predavanja. Danes zvečer je v Sokolskem domu v Gaberju pri Celju ustanovitev Ciril-Methodove podružnice. V nedeljo dopoldne je v Sokolskem domu ustanovitev pokrajinske zveze vseh štajerskih podružnic Ciril-Methodove družbe. Popoldne veljanska narodna slavnost v vseh prostorih Narodnega doma v Celju.

„Straža“ in „Slov. Gosp.“ sta iznašla zadnji čas strašen top, s katerim streljata sedaj na nar. stranko; lažeta prav po katoliško, da se je narodna stranka hotela dati podkupiti od Woschnagga. Prinesli bomo prihodnjič na to lumparijo odgovor, v katerem bomo dokazali vso pokvarjenost naše klerikalne bande, ki je vse to uprizorila, da bi nas mogla sumničiti, in s katerim bomo lopovskim lažnikom pri mariborskih cunjah zavezali gobce.

d Ptujsko Súdmarkno glasilo „Štajerc“ je v zadnji številki udaril na veliki boben, naj slovenski stariši pošiljajo otroke v nemške šole. Pa še Linhart včasih taji, da bi bil „Štajerc“ vzdrževan od nemškega „Schulvereina“ in „Súdmarke“.

o Zveza štajerskih kmetijskih zadrug priredi jeseni ob priliki jesenskega sejma v Gradcu veliko razstavo štaj. sadja in vina iz vseh delov dežele. Obenem se bodo točila razna vina, da se obiskovalci prepričajo o dobroti štajerskih vin. — Ob tej priliki znova opozorjamo slovenske poklicane činitelje na lepo misel skupne večje slov. gospod. razstave na Spod. Štajerskem ali pa vsaj na prireditvev okrajnih razstav, ozir. vinskih sejmov itd. Mi vse premalo storimo za izvoz svojih pridelkov — mešetarijo navadno z njimi Nemci in vtaknejo tudi lepe dobičke v žep. Pa saj govorimo na gluha ušesa!

u Nemci so nepojmljivi. Pred nekoliko dnevi so vsi nemški listi pozivali stariše v „ogroženih krajih“, da naj pošljejo svojo deco samo v nemške šole. Popolnoma pravilno so trdili, da se je možno detetu učiti samo na podlagi nemškega, ali boljše, materinega jezika. Sedaj pa, ko Slovenci in Italijani zahtevajo za svoj narod isto, se Nemci rogajo „domišljavemu“ početju in imenujejo to slepo sovražstvo napram Nemcem.

„**To smo hoteli vnaprej povedati!**“ Ko se je lani 13. sept. priredila v Ptuj skupščina Ciril-Methodove družbe in z njo združena veselica, kakor smo jih Slovenci že na tisoče imeli po mestih, trgih in vaseh, so nemški časopisi in v lepi družbi z njimi „Štajerc“ zagnali silen krik: Slovenci hočejo izzivati, Slovenci dražijo nemške meščane... Če pride do česa, so rekli, bodo Slovenci krivi itd. In kaj je bilo? Slovenci so prišli mirno, ne da bi koga izzivali, v Ptuj, na kolodvoru pa jih je čakala par sto oseb broječa nemška drhal... Kaj je bilo potem, je itak znano... Sedaj 12. t. m. hočejo ptujski Slovenci zopet prirediti veselico, in glej, zopet nemški listi hujskajo na drzen način in še bolj drzno hujska „Štajerc“, ki naravnost naznanja, da se bo letos zgodilo isto kakor lani. „To smo hoteli vnaprej povedati!“ pravi nazadnje. Dobro, da vemo! Samo seveda: Slovenci, ki bodo mirno prišli na veselico, ti so odgovorni za vse! In če nemška drhal Slovence do smrti pobija, kaj za to? Slovenci so vseeno krivi, če tuji kupci v kraje, kjer so takšni nemški divjaki, več ne pridejo. To je vsa Linhartova modrost! Res, vidi se vedno bolj, da so mu začeli možgani vodeneti!

Narodno učiteljstvo stoji na straži za naše narodne pravice, čeravno mu „Straža“ v svojem uvodnem članku z dne 27. avg. t. l. štev. 101. predbaciva, da ničesar ne stori za obrambno delo. Kdor pozna delovanje našega narodnega učiteljstva sedaj in delovanje duhovništva pred leti, ta se mora v resnici čuditi, kako je mogoče, da se drznejo klerikalni lističi nakopičiti tako

gorostasne neresnice. Naša slovenska zgodovina ve, da je večina Štajerske in Koroške — o Tirolski in Solnograški niti nočem govoriti — spadala pod Solnograško nadškofijo in da je bila ta nadškofija pred leti do polovice izključno slovenska. Toda nikjer se slovenska narodnost ni tako zanemarjala in teptala, kakor ravno pod solnograškim nadškofom, ki ima velikanske zasluge pri Nemcih, kajti samo njemu se imajo zahvaliti, da se je skrčila slovenska meja do tje, kamor še sega sedaj. To je bilo sistematično ponemčevanje slovenskih dežela od strani rimskega duhovništva. Z vsemi mogočimi sredstvi se je delalo na „umor“ slovenske narodnosti in samo skrajni žilavosti slovenskega naroda se je zahvaliti, da se mi, ki še se čutimo Slovence na Štajerskem in Koroškem nismo uklonili nemškemu jarmu. Dve tretjini naroda pa je izginilo v teku stoletij pod ogromnim pritiskom Rima v nemškem žrelu. Te zgodovinske resnice ne more utajiti nikdo in niti „Straža“ ne more reči, da bi že tisto krat narodno mlačno učiteljstvo delalo zgago na narodnem polju, ker se učiteljstva ni bilo in so bili — žalibog — samo duhovniki edini učitelji naroda. Ko bi takrat „vcepili deci narodno zavest in mu vneli narodno navdušenje“, potem še bi vsa Koroška bila danes naše ozemlje in imeli bi le malo odpadnikov. Toda cerkev, duhovništvo je popolnoma zanemarjalo narodno vzgojo, čeravno bi bila poklicana zato. Samo danes, ko je narodno učiteljstvo prišlo na površje ter je začelo buditi narodni čut med ljudstvom, in se duhovniki pri svojih skoraj bi rekel umazanih špekulacijah ne morejo več izogniti probujajoči se narodni zavesti — sedaj so začeli povdarjati tudi narodno struno. Prej jim je bila narodnost deveta briga in še sedaj jim je samo — molzna krava. Zato radi verjamemo, „da se vam za res študi liberalno učiteljstvo, v kojega taboru je pretežna večina slovenskih učiteljev in učiteljic“. Naše narodno učiteljstvo stoji na straži komaj 20 let in vi se že repenčite, pustite ga še 20 let in vi boste — utihnil.

Priporočamo našim rodbinam
Kolinsko cikorijo.

Celjski okraj.

c Št. Jur ob juž. žel. Kakor že vsem znauo uči Lintekov Francek nekaj „krščansko-katoliških“ fantičev na tamburice ais geis fis cis itd. Zvečer ob 11—1/2 12 h se neha tam tisto vpitje, potem pa gredo fantički, z njimi vred Francek, ter se derejo po trgu kakor žerjavi. — Pa to še ni vse. Ti mlečnjaki grejo na vsoko okno, kjer spi kakšna dekla, ter tolčejo, da se sliši daleč na okrog. — G. Žgank, ali tukaj so vam oči in ušesa zavezana? Sicer pa o tem še pride več. — Sedaj pa še Linteku posebej: Fantič, ti si ne smeš domišljati, da, če te kak časniki raztrga, te smatramo za kako nam škodljivo politično osebo. Ej bratec domišljija je lepa stvar. Vedi pa, da prav dobro vemo, kako se moraš klanjati Žganku, župniku in Sedlarki ali Satlerci ker sicer bi ti rekli: adijo, fant, odkoder si prišel. — Torej kar storiš, to moraš. — Smešno bi torej bilo, da bi te smatrali morda za „politika!“ Tvoja dela predočujemo javnosti le, ker si podpredsednik zveze klerikalne mladine in kot takšen največji porednež in velik otročaj. Naj vidi ljudstvo, kakšno ime zasluži ta zveza.

Napredni mladenič.

— **Narodno slavje v Petrovčah** Sijajna je bila nedeljska prireditev najmlajše hčerke Ciril-Methodove družbe, mlade podružnice v Petrovčah, ki pa je po izreku potovalnega učitelja g. Ivana Prekoršeka ena najmočnejših in najdelavnejših na Štajerskem. Podružnica se je ustanovila 5. t. m. pred veliko narodno slavnostjo in je izvoljen za predsednika posestnik Franc Lešer. Slavnosti, ki se je vršila na velikem prijaznem vrtu g. Ježovnika, se je udeležila ogromna množica ljudstva nele iz Petrovč, ampak tudi iz vseh sosednih krajev, Žalca, Griž, Gotovelj, Liboj, Št. Petra, Št. Pavla itd. Iz Celja je bilo slovenskih gostov gotovo nad 100. Navzoča sta bila državni poslanec g. Franjo Roblek in deželni poslanec dr. Vekoslav Kukovec. Sokoli so prišli iz Celja, iz Žalca, iz Šoštanja in drugod. Telovadilo je do 50 Sokolov. Celjski Sokol je prikorakal peš iz Celja in je bil pri prihodu v Petrovče navdušeno sprejet od domačinov in drugih. Žalski Sokol mu je šel precej pota nasproti. V imenu celjskega Sokola se je zahvalil na sprejemu starosta brat dr. Gvidon Serbec in izvajal med drugim: „Napadajo nas naši narodni sovragi, nemškutarji, in to nam je v ponos. Vidijo namreč v nas mogočno slovensko organizacijo, oviro nemškutarjskih nakan. Obreknjujejo in blatijo nas pa tudi naši lastni rojaki, klerikalci, kar nas gotovo boli. Značilno je, da je zakotni list „Deutsche Wacht“ v Celju, glasilo naše nemškutarije, objavilo cel članek klerikalnega glasila „Slovenec“, kjer se Sokole blati na ostuden način in na koncu pristavilo: „Mi se popolnoma strinjamo z mnenjem Slovence glede Sokolov, ker mi poznamo to druhal“. Tako pomagajo takozvani klerikalni narodnjaki nemškutarjem v boju zoper Sokolstvo. Nasprotniki nam očitajo, da smo pijanci, nenravneži, suroveži in ostudni ljudje v vsakem oziru. Predbacivajo nam torej ravno take grde lastnosti, proti katerim se mi v prvi vrsti bojujemo, katere mi želimo iztrebiti... Najlepši dokaz za to, da ima naša organizacija zdravo jedro, je to, da skušajo klerikalci do pičice posnemati Sokola s svojo organizacijo, takozvanim „Orlom“. Vzeli so nam notranjo ustrojstvo, povelje, znake, geslo, itd. celo obleko. Če bi bili tako zavrženi, nas ne bi tako po opičje posnemali. Mi Sokoli pa bodemo nadaljevali započeto pot brez ozira na desno in levo in zagotavljamo Vas, da ne bodemo popreje mirovali, dokler ne preprežemo cele Slovenije z našimi sokolskimi društvi, katera bodo branila kot hrabra slovenska armada našo domačo grudo in naš rod“. — Končal je: „Po končanem oficijelnem delu se bodo Sokoli pomešali med Vas. Sklene se naj tesno prijateljstvo med nami in Vami, ker se bodemo gotovo še medsebojno potrebovali v boju za naše pravice. — Od nekdanje je slovela naša savinjska dolina in biser njen so Petrovče! Da bi se ta biser ohranil tako narodno čist in neskaljen, kot je bil dosedaj, je naša goreča želja. Bog živi slovenske Petrovče! Na zdar!“ — Na to se je kmalu pričela slavnost s pevskimi in godbenimi točkami, s telovadbo in govori. Nastopil je mladi pevski zbor petrovški, sestojec skoro iz samih kmečkih fantov, zapel več pesmi ter očaral občinstvo. V raznih šotorih se je dobilo vse, česar si si pozele. Obče veselje in neprisiljena zabava je vladala po prostranem vrtu, ki je bil nabito poln. Proti večeru so prihajali trumoma petrovški kmečki korenjaki s svojimi družinami. Klerikalni manever, da bi se slavnost onemogočila, se je sijajno ponesrečil. Klerikalci so namreč napravili v Pernovem protislavnost in na 3 vozeh so odpeljali nekatere nezavedneže iz Petrovč

a gor. Pošteni Petrovčani in posebno gostje od drugod so se zgražali nad tako neznačajnostjo. Sklenemo s tem, da lahko z veseljem konstatiramo: Prva večja narodna prireditev v krasnih Petrovčah je uspela sijajno vkljub vsem protiahtacijam in zahrbtnostim in vrli Savinčani so včeraj zopet pokazali, da lahko vedno zidamo na njih samozavest in odločnost.

z **Ravnatelj Teutschert** baje izstopi iz Trboveljske premogarske družbe in gre v pokoj. Naslednik še ni znan.

o **Javna telovadba v Hrastniku.** V nedeljo dne 12. t. m. priredijo trboveljski in zagorski „Sokol“ s hrastniškimi odseki pri g. Logerju v Hrastniku javno telovadbo. Tem sokolom se pridružijo, kakor čujemo, tudi mnogi iz Ljubljane, Krškega, Brežic in drugod, tako, da obeta biti nastop kar najimpozantnejši. Dohod v Hrastnik ob 12^h in 2^h16 popoldne. Začetek telovadbe ob 3. uri. Pri telovadbi in njej sledeči ljudski veselici sodeluje sl. trboveljska godba pod vodstvom g. Pavliča. Sokoli, Slovenci! Znanе so vam razmere in to poznanje bo vas, ki ste zavedno narodni, gnalo 12. t. m. v Hrastnik na pomoč svojim bratom. — Naši nemčurji prirede menda nalašč isti dan šulferajnsko slavnost, za katero že silno bobnajo. Čuje se, da pride veliko število spodnještajerskih nemškutarjev reševati hrastniško „nemštvo“. Celo turnerje bomo imeli priliko občudovati. No, slovenski Hrastnik jih še ni videl. — Bratje, Slovenci, v pomoč Hrastniku. Na zdar!

Sv. Jurij ob j. ž. Duhovniški list „Slovenec“ piše: „Največje zasluge za porod Šentjurskih oslov (pardon orlov) ima g. Žgank, ki so ga navdušeni volili za predsednika — O, gromska pištola, kaj takega pa še ni bilo v Št. Jurju, kar smo zadnje čunke za rep vlekli. To je pa presmešno. Pa veselje ne bo konca, dokler ga ne bomo gledali gor na drogu. Še Bogovi ga pridejo gledat iz nebes. Počasi bo še res prišlo: Žličar na prižnico, Žgank pa na drog, in domovina bo rešena vseh nadlog. — Torej namesto klerikalne mlekarne — čuk! Tudi „gospodarsko“ delo!

Ponikva ob j. ž. (Terezija Zdolšek †). Dne 1. tm. je preminula posestnica in gostilničarka Terezija Zdolšek, soproga našega vrliga somišljenika g. Ivana Zdolšeka. Pokojnica je bila rojena Škerbecova iz Podsrede, kjer še danes živi njen oče, posestnik Anton Škerbec. Nenadno je pokojnica nas zapustila in njen pogreb 3. tm. je pokazal, kako vsestransko je bila priljubljena. Iz vseh različnih krajev se je udeležilo pogreba nad 600 ljudi, in spreved so vodili 3 duhovniki. Pokojnica je bila znana daleč naokoli kot skladateljica domačih narodnih pesmi in pravljic. Mnogokrat je bila botra, in daleč naokoli je znana in nepozabna kot velika dobrotnica ubogih. V političnih bojih je stala zvesto ob strani svojega moža kot vrla narodnjakinja in naprednjakinja. Ganljivo je bilo videti, kako so ji položili v grob njeno pred 3 leti umrlo hčerkico Miciko, ki je umrla 14. febr. 1906 stara 8 mesecev. Mati je hčerkico silno ljubila in vedno še v zadnjem trenutku, si je želela, naj bi skupno počivale. Pred smrtjo se ji je večkrat sanjalo, kako je prišla k njej mala Micika v snežnobeli obleki in jo klicala in vabila, naj se lepo obleče in naj gre z njo, da ima že za obe pripravljen prostor. Želja se ji je izpolnila; ljubeči soprog in oče je izposloval, da so Miciko baš 3. tm. izkopali in jo skupno z mamico položili v grob. Naj obe v miru počivata in uživata večno ljubezen. Pokojnica je zapustila žalujočega soproga in 7 let starega sinčka. Večni ji mir!

Braslovče. Braslovško gasilno društvo priredi drugo nedeljo 19. t. m. veselico pri g. Anton Plaskanu. Če bo slabo vreme, se vrši veselica v prostorih g. Plaskana. Na sporedu je: Srečolov, šaljiva pošta, streljanje na dobitke in drugi zabavni prizori. Sodeluje tudi reška godba. Vstopnina je prosta. Čisti dobiček je namenjen za napravo raznega potrebnega orodja pri požarni brambi. Razna društva v bližini se prosijo, da na ta dan ne prirejajo veselice.

a **Celje - Gaberje.** V nedeljo se je lahko vsak neprištranski opazovalec prepričal, kako velikanski razloček je med celjskim mestom in celjsko okolico. Trije redarji in nekaj orožnikov je lahko vzdržalo red v okolici. Kak lep red bi lahko tudi vladal v mestu, ako bi le bilo malo dobre volje. Prej ne bode celjska fakinaža mirovala, dokler ne bode policija poddržavljena. Lani je bil Nemcem povod, da so mirne Slovence v Ptuj, Mariboru in Celju pretepali, ta, da hočejo varovati nemški značaj teh mest in da posebno ne morejo trpeti skupščine družbe Cirila in Metoda v teh mestih. Toda to je bil samo pesek v oči. Napadali so Slovence samo iz golega narodnega sovražstva, iz same ošabnosti in ker jim manjka vsak čut dostojnosti in olike. Da je bil imenovani vzrok samo izmišljen, dokazuje se sedaj dan na dan. Zakaj pa napadajo Slovence celo tedaj, če niti v celjskem mestu veselice ne prirejajo, marveč se samo vračajo iz kake veselice v celjski okolici. Mi se tolažimo, ker vemo, da so to samo besni izbruhi stranke, ki mora in ki hoče svojo življensko moč kazati svetu na ta način.

Nova Ciril-Methodova podružnica v Gaberju pri Celju. V četrtek, dne 9. septembra ob osmih zvečer se vrši v „Sokolskem domu“ ustanovni občni zbor te najmlajše naše narodne organizacije, ki bo zbirala in utrjevala v tej važni postojanki narodno zavest in narodno odporno silo. Gaberški Slovenci in Slovenke, pridite v velikem številu in pristopajte k novi podružnici.

z **Spomlad je spet!** Gospod ar. J. Karlovšek nam je poslal s Sloma pri Ponikvi jablanji cvet.

o **Obtrtniki in trgovci laškega okraja!** Volitev volilnih mož (24) za pridobninsko komisijo se vrši v četrtem volilnem razredu 14. sept. v uradu c. k. davkarije. Voli se samo dopoldne. Po dogovoru so se postavili sledeči gg. kandidati: Grebenc Franc, klepar, Trbovlje; Mahkovec Josip, trgovec, Trbovlje; Berger Ivan, čevljar, Trbovlje; Pungerčar Franc, krojač, Trbovlje; Pinterič Niko, krojač, Trbovlje; Goropevšek Josip, gostilničar, Trbovlje; Kukenberg Andrej, čevljar, Trbovlje; Žak Franc, urar, Trbovlje; Meke Janez, trgovec, Hrastnik; Bauernheim Peter, mizar, Hrastnik; Dr. Žizek Branko, zdravnik, Hrastnik; Gričar Martin, gostilničar, Hrastnik (Plesko); Pust Martin, gostilničar, Hrastnik (Plesko); Brinar Anton, gostilničar, Dol; Štefančič Anton, krojač, Dol; Draklar Ant., gostilničar, Dol; Kos Maks, trgovec z vinom, Laško; Časl Franc, trgovec, Laško; Zupanc Blaž, brivec, Laško; Pirnat Konrad, krojač, Laško; Krajnc Miha, tkalec, Laško; Volk Ignacij, urar, Laško; Vrečko Josip, čevljar, Laško; Cerovšek Jakob, miinar, Laško, (Rečica). — Kdor še ni dal podpisane legitimacije in glasovnice gg. nabirateljem, naj to nemudoma stori, ali pošlje oboje najkasneje 13. sept. na c. kr. davčni urad v Laški trg.

o **Slavnost 12. t. m.** obeta biti nekaj v resnici velikanskega. Vrši se po vseh prostorih celjskega Narodnega doma. Nastopijo razna pevska društva in tamburaški zbori ter dve godbi. Od

5. ure naprej je v dvorani velezanimiv vspored: Šaljiva enodejanka „Na mostu“. Nastop znanega tenorista g. Ašiča, nastop dunajskega in celjskega kvarteta, amoret, „Gos na goslih“, humoristični živalski kvartet, otroški balet, nastop najslavnejših slovenskih atletov itd. itd. Razun tega poseben varijete z najboljšimi močmi. Muzej. Kranjska gostilna itd. Zanimanje za prireditev je jako veliko!

u **Požar v Gaberju.** 3. t. m. je pogorela v Gaberju sušilnica za hmelj, last gospe dr. Dečkove.

i **Lastni dom** registrovana kreditna in stavbena zadruga v Celju, je prejela meseca avgusta hran. vlog K 49.487'91 vrnjenih posojil K 17.892'64 in na obrestih od zadružnikov K 2.142'41; posojil je izplačala zadružnikom meseca avgusta t. l. K 29.298'— Do konca meseca avgusta t. l. je imela ta zadruga prejemkov K 520.777'88 izdatkov pa K 517.752'46 toraj je znašal denarni promet K 1.036.530'34. Vseh hranilnih vlog v tem letu je bilo K 345.524'57; posojil se je vrnilo K 100.833'08; na obrokah so vplačali zadružniki K 14.693'99'— Posojil se je izplačalo K 187.056'30; naložilo pa se je in vlog izplačalo K 251.149'16. Iz teh-le podatkov se lahko sklepa, kako blagodejno vpliva neprostoVOLjna reklama klerikalnih časopisov, katerim je ta zadruga trn v peti. Le naj še pišejo o stanju posojilnic v Brežicah, v Slovenski Bistrici in † † † „Lastnega doma v Celju“ uspeh ne bode izostal; toda ker vam ljudstvo ne more verjeti, bode ta uspeh ravno v prid navedenim zavodom.

o **Frischaufov dom na Okrešlju** je letos zelo dobro obiskovan. Dozdaj je bilo že v njem nad 350 turistov. Dne 25. in 26. avg. je bival tu tudi prof. Frischanf, ki je potem šel čez kamniško sedlo in Bistriško dolino v Kamnik. Vsi turisti (tudi nemški) hvallijo koč in postrežbo. — Tudi Kocbekovo koč pod Ojstrico je letos že okoli 80 turistov.

c **Polzela.** Veselica prostovoljne požarne brambe se vrši 12. septembra v prostorih g. Cimpermana. Na vsporedu sta dve igri, prosta zabava, šaljiva pošta in še marsikaj zabavnega. pri veselici svira oddelek šoštanjске narodne godbe. K obilni udeležbi vabi odbor.

v **Šmarski okrajni zastop** je za leto 1909/10 ustanovil 3 štipendije, ki se imajo podeliti 3 gojencem kmetijske šole v Št. Jurju, ki so v okraju Šmarje doma — tudi je določil 100 K kot prispevek k stroškom razstave, spodnještajerske govedi, ki jo letos jeseni priredi štajarska kmetijska družba v Gradcu. Priprave za to razstavo so dognale, da bo razstavljeni material boljši, nego je bil oni pri enakih razstavah za srednje in gornje štajersko.

v **Iz Dobrne** poročja „Marb. Zeit.“, da nameravajo Slovenci s kranjskega kupiti graščino gospe pl. Haider na Dobrni.

o **Drž. poslanec Roblek in hmeljarji.** — Mi smo imeli že mnogokrat priliko povdarjati, koliko truda je imel dež. posl. Roblek, da je izposloval k provenijenčnemu zakonu za hmeljarje ugodne izvršilne naredbe. Vkljub temu trdi posl. Korošec (kateremu smo sicer že mnogokrat dokazali laži), da Roblek za hmeljarje ni ničesar storil. Molči pa, da je on sodeloval pri pogubnem provenijenčnem zakonu, za kar je dobil decembra 1906 v Žalcu sramotno nezaupnico, molči pa tudi o tem, kaj je on z dragimi farovškimi poslanci storil za hmeljarje? Da Terglav ne more in ne zna ničesar storiti, tega temu duševnemu revčku niti ne zamerimo.

v **V Grižah** smo po dolgem cincanju vendar dobili župana. Naprednjaki smo pričakovali, da bo klerikalna večina gotovo posadila zopet na županski stolec dosedanega razsodnega in

vsem strankam pravičnega župana g. Al. Šulerja. A lastni somišljeniki so ga vrgli, kakor so ga s predsedniškega mesta pri bralnem društvu na župnikovo komando in izvolili za župana zagrizenega zvezarja g. Št. Pikla, gostilničarja v Grižah. Upamo, da bo tudi ta županoval pravično na lastno pest, pa brez ženske pomoči.

v **Iz Griž** se nam poročja: V ponedeljek 30. avgusta smo pokopali daleč na okrog znanega posestnika in bivšega tovarnarja g. Jakoba Janežiča, ki je umrl v soboto 28. avgusta v 82. l. svoje dobe. Z lastno pridnostjo in zlasti pri rudosledbi si je pripravil zelo lepo premoženje. Bil je skoz in skoz navdušen in napreden Slovenec, v prejšnjih letih celo kot župan in kot krajni šol. ogleda do smrti velik prijatelj šole. Rad je pripovedoval, kako ga je v l. 1848. neki Čeh navdušil za njegov materni jezik, z vnemo pa je razkladal o slovenski in hrvatski zgodovini. Vrlega moža ohranemo v blagem spominu. N. v m. p.!

„**Sokolski dan**“ v Št. Jurju ob juž. žel. Srce igra človeku od samega veselja ako imaš priliko biti deležen tako krasne ter živahne, z eno besedo, dobro uspele sokolske slavnosti kakor je bila v nedeljo, dne 22. avgusta v Št. Jurju. Marsikateri bi si mislil, v Št. Jurju danes kaj takega ni več mogoče, ker so vendar tako silno napete razmere. Res je sicer to, da so že hoteli pokazati vladajoči krogi svojo moč, a dobili so zausnico, ki jim bo šumela dolgo po ušesih, ker kljub vsej protiahtaciji je prišlo ljudstva skupaj veliko nad 2000, ki je očudovalo in izrazilo priznanje nad tako vrlim nastopom čilih naprednjakov Sokolov. Veselo je moralo biti vsakemu pri srcu, ko je govornik brat Stibler ponavljal pomenljive besede: V pesti sila, v srca odločnost, v mislih domovina. Pri slavoloku v spodnjem trgu, kjer se je bliščal napis: „Buditelji naroda srčno pozdravljeni.“ je v jedrnatih besedah pozdravil brate Sokole vrl naprednjak Jožef Podgoršek v imenu spodnjega trškega razumnštva in okoliških naprednjakov, na kar je odzdravil starosta žalskega sokola brat Kunej, kateri je izrazil veselje, da se kmetje zanimajo za sokolsko gibanje. Pri slavoloku na veseličnem prostoru z napisom „Na zdar“ je pozdravila Sokole gdč. Malči Nendl-ova. Odzdravil je načelnik Celjskega Sokola brat Smertnik, ki je orisal veliki pomen Sokola. In telovadba, ki je res nekaj umetnega, je izpadla na občno začudenje vsega občinstva nad vse krasno. Kajti vaje, ki so jih izvajali razni telovadci, so bile res vratolomne. — Z burnim ploskanjem je občinstvo pokazalo vrlim, gibčnim sokolom toplo priznanje. Šotori na veseličnem prostoru so nam nudili vse, kar ti je srce poželelo. Vrle trške gospodične in kmečka dekleta so ti z veseljem obrazom ponujala za mal denar, kar se le na večjih slavnostih more pokazati. Med celo slavnostjo so pokali topiči. Na vseh koncih, amor si prišel, petje in veselo kramljanje, po kratkih presledkih pa zopet godba. Po plesišču so mrgoleli veseli mladi parčki. Vse se je spoznavalo in navduševalo med seboj. Bil je dan ki ostane v spominu vsakemu, kdor ga je imel priliko uživati. In Ti mladi Št. Jurski Sokol, odprl si si pot v veselo bodočnost!

a **V Štorah** se vendarle sedaj ustanovi orožniška postaja. S tem se bodo tamošnje varnostne razmere zdatno zboljšale.

Slovenjegraški okraj.

Šmartno ob Paki. Pri nas si bomo zapeli včasih te-le pesemco: „Pri nas že ajda cveti — organist se veseli — žakelj pripravlja — pa petlat gre. — Pri nas že grozdje zori — organist se veseli — brento pripravlja — pa petlat gre. — Amen!“

a **Javno vprašanje na glavarstvo Slovenjigradec.** Več davkoplačevalcev se pogovarja, kako je to, da se v Velenju uradne listine, kakor živinski potni listi itd. od strani županove žene

Susi Skaza podpisujejo. Župan je v uradnih poslih redkokedaj za dobiti. Vprašamo c. kr. okrajno glavarstvo Slovenjgradec ali je dovoljeno tako početje? Drugo pot pa bomo, če se to ne ostavi, prinesli stvari, radi katerih se boste čudili.

v Iz Šmartnega pri Slov. Gradu. Našega vrliga somišljenika, g. Ferdinanda Kaca, je tekom par dni zapored zadela bridka izguba. Dne 30. mm. mu je umrla hčerka Mirica v starosti 4 mescev, dne 2. sept. pa mu je umrl sinček Pepček v starosti 1 in pol leta. G. Ferdinandu Kacu in njegovi soprogi Mariji naše iskreno sožalje!

a Iz šoštanjkega okraja. Tukajšnji okrajni odbor je po zaslugi naših klerikalcev popolnoma v rokah nemških klerikalcev. Šoštanski lederbaron Woschnagg pa velenjski Adamovich odločujeta v njem brezpogojno. Prvega javnost že tako dovolj pozna, o drugem pa zadostuje, ako se pove, da slovenski prav malo zna, njegova deca pa prav nič. Pri odborovih sejah se samo nemški govori, tako da so kmečki udi zaradi te razvade zelo nevoljni. Ta odbor je sedaj 30.000 K dolžan. Ker se za neproduktivne stvari razsipava. Tako se tamkaj v velenjskem trgu jako mal kos ceste predstavlja in sicer brez vsake potrebe; in akoravno je to le stvar velenjske občine, nikakor pa ne okraja, se to vendar na okrajne stroške dela. Dobicek od tega imajo pa samo Súdmarkovci, na primer nemškokerikalni Bizjak, ki od okraja za velenjski občini odstopljen svet, dobi izplačano ceno, ki bi bila mogoča, pa ne v Velenju. „Súdmarkin“ potovalni učitelj Pochlatko je nedavno Velenjčane tukaj zagotovil, da bo Velenje v 10 letih gotovo nemško. To in druga znamenja kažejo, da se hoče v Velenju nemško kolonijo naseliti, saj je Bizjak že nemškega peka in nemškega brivca semkaj spravil. Tudi za tobaktrafikantino je Nemko vrival, kar mu je pa spodletelo. Vidi se, da je navedena okrajna akcija le v prilog „Súdmarke“ in nemštva. Vi klerikalci pa, ki ste okrajni odbor Woschnaggovcem v roke spravili, bi radi na eni strani „Súdmarkino“ delovanje preprečili, na drugi strani jim pa od istih ljudi sugerirani, najvažnejše postojanke slepo izročite! Ni vera v nevarnosti, kakor po nepotrebnem kričite; kadar bo pa „Súdmarka“ z Vašo pomočjo našo narodnost uničila, potem se boste še le v svoje presenečenje prepričali, da bo vera na vrsto prišla.

v Iz Šmartna ob Paki. V nedeljo, dne 29. avg. je predaval tu g. dr. Lampret, živinozdravnik v Braslovčah, o svinjereji. G. predavatelj je v kratkih in jedrnatih besedah, prepletelih s čistim humorjem in praktičnimi slučajji, orisal razvoj tukajšnjega plemena svinj, opozarjal na njegove dobre in slabe lastnosti in posebno povdarjal, kakšne morajo biti telesno plemenske svinje, kako je z njimi ravnati in v katerem letnem času se jih sme plemeniti, da doprinesejo pričakovano korist. Nadalje je razpravljajal o svinjskih hlevih, kako se morajo urediti, da služijo za zdravo prebivališče istim domačim živalim, o katerih ljudje mislijo, da morajo, ker so pač ravno samo svinje, biti večkrat v res prav „svinjskih“ hlevih. To pa tolikokrat provzroči bolezni, zlasti v poletni vročini kužno bolezen — ruščico, katera je ravno letos v tukajšnjem okraju zahtevala toliko žrtev. Da se ta bolezen omeji in slednjič zatre, je treba v prvi vrsti zboljšati hleve, svinje pa storiti proti tej bolezni neobčutljive s tem, da se jih pusti v poletnem času po živinozdravniku „cepiti“. To morajo storiti pa vsi posestniki svinj, ker je bolezen nalezljiva in se samo na ta način more omejiti. O

gospodu živinozdravniku smo bili vsi ene misli, da nam je povedal mnogo koristnega za naš okraj in le želeli bi, da bi nas še prišel večkrat s svojim strokovnjaškim znanjem podpret v naših živinorejskih težnjah.

Brežiški okraj.

b Iz Podsrede. V „Slov. Gosp.“ št. 33. piše tukajšnji dopisnik: „Gosp. Vavpotiča pa javno pohvalimo...“ Čemu neki?! Kar je g. Matijče naši fari dobrega storil, bi ena sama slabo rejena bolna brez truda odpeljala. — Na drugo se nam ne zdi vredno odgovarjati; s tem, da je pobožni „Gospodarjev“ dopisnik namakal svoje pero v smrdljiv strup, ni dokazal nič drugega, kakor da ima pač rad opraviti z — blatom! — Dopisi našega g. Bartolomeja so se zdeli celo gospodom Rakovičem in Cenčičem v Mariboru presmrdeči; zadnji teden so romali njegovi dopisi v koš, ker so bili preveč — osebni in žaljivi!!! Mi svetujemo g. Bartelnu, naj pošilja vse svoje dopise ekspresnim potom, ker drugače se njegovi dopisi skisajo; časa in denarja ima pa tudi dovolje k temu. Dixi! — Več še pride!

b Iz Podsrede. Naš g. Matijče se je zopet razkačil in v slogu indijanskih pripovedk orisal svojim kimovcem težave španskih duhovnikov in nun (aha!), ki so bili pri zadnjih nemirih pred oltarjem umorjeni etc. Trdil je, da so to samo napredni listi zakrivali. Tako imenitni zgodovinar, kakršen je g. Matijče, bi že lahko vedel, da pride na Španskem tudi brez naprednih listov prav lahko do revolucije in če naskoči razdraženo ljudstvo posebno rado samostane, se tudi temu ne bi smel čuditi tako naš — historičar g. Matijče! Navada je že od nekaj ta, da zadene ljudska jeza v revoluciji najprej in najhujše tistega, ki je prizadeval narodu največ hudega. Španskemu ljudstvu pa je marsikdo pil kri, toda tako vztrajno, tako dolgo, brezsrčno nihče ne kakor popi in fratril! — Capito g. Matija, ki tako po leci razbija?

Brežiške okoliške kmetje so pretečeno nedeljo v Brežicah ometavali z gnjilimi jajci. Ta jajca so bila vsa iz trgovine Mattheis in drugih, metali so jih uslužbenci nemških trgovin ter nemški obrtniki. Najhujši kričač in z najgršimi psovkami se je odlikoval v nedeljo, ko smo šli mimo Nemškega doma, brivec Pajdasch: Upamo, da bo on in da bodo vsi drugi nemški trgovci in obrtniki, ki so v nedeljo slovenske kmete na nečuveni način psovali, vsakega Slovenca, ki pride k njim, opsovali in ga vrgli čez prag.

b Kapele. Z zanimanjem opazujemo, kako se hoče gibati vse kar je naprednega na Sp. Štajerskem. Najnovjše je gibanje napredne slovenske mladine, ki se hoče združiti v močen tabor. Umevno je, da se temu gibanju pridružimo tudi mi. — Da se naši mladeniči giblejo, bo priznal vsak, kdor jih količkaj pozna. Povzročili so, da se je ustanovila „ljudska knjižnica“ ter se združujejo tudi v tamburaškem društvu. Sicer si je njih kapelnik ustvaril domače ognjišče, a menimo, da zato ne bo nič manj delaven. Ne samo toliko, ampak še več mladeničev naj pritegne v svoj krog. Hvalevredno je tudi, da hoče kapelnik godbe na pihala poučevati mladeniče v godbi. Vsi mladeniči toraj, ki so se dosedaj zavzemali za izobrazbo in kakoršenkoli napredek, naj ostanejo tudi v bodoče trdno vsak na svojem mestu ter navdušijo tudi ostale tovariše mladeniče. Najlnoši tovariš in prijatelj pa bodi vsakemu knjiga, zato tudi ne pustimo, da bi „ljudska knjižnica“ hiral, temveč bodimo zavzeti za njeno uspevanje,

— Bodimo vedno čuječi! — **Tovariš mladenič.**

b Dobava pri Brežicah. Krasno misel je nekdo pri nas sprožil, uamreč, da bi se pobirali darovi za tovariše-kmete, oškodovane po toči. — Vsakemu izmed nas bije srce do bližnjega, kaj še do sotrpina. Tudi nam se zna kaj sličnega pripetiti in kdo nam bo pomagal, če ne tovariš?! — Vsak vinar je dobrodošel, saj so nesrečneži v obupnem stauju. Torej oni, ki je pri nas izprožil to misel — na noge!

Podsreda (2. septembra 1909). Znani dopisnik „Gospodarjev“ zagnal se je že v mnogih dopisih v naše časopise. Ko je dotični dopisnik pohajal še prvo gimnazijo, vem, da se je od njega zahtevalo, ko je čul samo dvakrat mensa, mensae, in amo, amas, amat, — da zna deklinirati in konjugirati. Zato bi se smelo od dopisnika, ki je obiskoval šole celih 17 let, tudi zahtevati, in tudi gospodje v uredništvu „Gosp.“ bi smeli zahtevati od njega, — „naj se jim pač piše nekaj stvarnega, pametnejšega, važnejšega za širšo javnost, ne pa samih puhlih neumnostij...“ (Ta stavek smo si izposodili iz št. 28. „Slov. Gosp.“) — „Zato bi se tudi mi preveč ponižali, če bi se hoteli prererkati in baviti s takimi dopisniki“. (Tudi ta stavek smo si dovolili izposoditi iz št. 28. „Slov. Gosp.“) Proti koncu piše, „mi smo rajši v temi...“; vrtjemo ti, žegnani Bartel! Če je ljudstvo v temi, to ti gotovo kaj nese...! — Dopisnik cvili in stavi na nas nekaj vprašanj. Dopisniku ne bomo prav ničesar pojasnievali, ker mu nismo odgovorni; sicer je pa mladenič Josip Planinc, jun. že v št. 34 in 37. „Nar. Lista“ na napad v „Slov. Gosp.“ dobro odgovoril. O značajih naj pa g. Bartolomej raje popraša pri onih, ki bojkotirajo oba narodna posredška trgovca in mesarja ter kupujejo v Kozjem pri onem trgovcu, ki ima tudi „Súdmarkine“ vžigalice na prodaj; popraša naj pri onem duhovniku, ki podpira z naročili vsenemške firme in tvrdke etc. etc. etc. Z imeni smo na razpolago. — Več zavednih podsredskih faranov.

Železno pri Podsredi. (Koprive z domače gredice). Prilično mi pride pred oči razglednica, ki je bila sicer dobro slikana v lepih bojah, na zadnji strani pa se je bliščal naslednji naslov v — prvem svetovnem jeziku — v nemščini: „Volgeporn Hernu N. N. in Aisendorf Nr. lezte postata Herberk“. — Ej gromska strela, ne vem, ali bi se temu smejal, ali kaj? Pomilovati moram osebo, ki je pisala zgorajšnji „nemški“ naslov, ker gotovo misli, da se razglednica, na katere naslovni strani se ne blesketa blažena nemščina, na pošti ne vsprejme in ne odda. — Razglednica oz. pismo s slov. naslovom mora ravno tako priti na svoje mesto kakor z nemškim. Na pošti imajo vsepovsodi poštne sezname in poštne slovarje (Postleksikon) v katerih se najde vsaka pošta tudi s slovenskim imenom. Nepotrebno je tudi polovičarstvo, da se poleg slovenskega imena napiše v oklepajih (- -) še nemški. Poštni uradnik mora itak vsa pisma, ki grejo v isti kraj, zaviti skupaj in na ovitek zapisati dotično pošto. — Ravnajmo se, dragi Slovenci, po geslu: Vsakemu Slovincu se piše slovensko pismo; kuvert, v kateri se pa zavije slov. pismo, naj pa diči naslov v mili slovenski in i. In izostalo bo dosti neumnosti, ki se vidijo sem in tja na naslovih!!! — Vsegavednež.

Mariborski okraj.

m Iz Slovenske Bistrice nam je poslala priprosta kmečka ženica pesem, ki jo je sama zložila, o tamošnji slav-

nosti 22. avgusta s prošnjo, da jo objavimo. Storimo to z veseljem, da vidijo slovenski kmetje po drugod, kako priprosta ženica da duška svojim čutilom: 1) Na „naš dan“ 22. avgusta — nas je klerikalizem zapustil — Spre-gledali smo Slovenci sami, da brez klerikalca se lahko živi. 2) V hotelu Avstrija smo se zbrali — pa ne na „katoliški“ podlagi — Čisto sami narodnjaki smo bili, — to mene najbolj v srce veseli. 3) S prižnic in v časnikih se je bralo, — da veselice ne bo, ker je „katoliška“ premalo — A Slovenci so pametni bili vsi, pa so se sami prepričati šli. 4) Prišlo jih je veliko z vseh strani, — bilo skoro za vse prostora ni — Lepo, mirno so se veselili — videlo se jim je, da so zadovoljni bili. — 5) Neki mlečnozobnik se nad veselico strašno jezi — češ da bila na katoliški podlagi ni — Temu mlečnozobcu srce tako kipi — da je že čisto upehani. 6) Prot' večeru naenkrat smo zagledali da se v črni sukni nam nekdo preti — Mislil nas je tam nekaj psovati — a hitro jo je moral v Venčeslo popinati. 7) Mirno se je veselica vršila — s petjem, godbo in govorico — Zda šele ljudstvo dobro pozna — kakšne voditelje ima. 8) Prišli so tamburaši iz Črešnjevca — sama nežna mladina je bila — Ti so tako lepo nam svirali — da smo vsi začudeni bili. 9) Hvala Vam iskrena za to bodi — naj vas usoda božja vodi — da bi radi na veselico še k nam prišli — Vas bomo z veseljem sprejemali.

a Slovenski klerikalci. Iz Maribora se nam piše: „27. m. m. ko sem se mudil v javni zemljiški knjigi v Mariboru, prišel je v zemljeknjižni urad državni in deželni poslanec gosp. Roškar in nagovoril oficijala Zene-a, ki zna slovensko, sledeče: „Ich habe einen Vertrag abzugeben und ersuche, denselben weiter zu leiten.“ Dasi je tekom pogovora pregovoril oficijal večkrat kakšno slovensko besedo vsled tega, ker se mu je Roškarjev „Kucheldajč“ najbrž gnjusil, se slednjemu ni zazdelo primerno, da bi nadaljeval pogovor slovenski. Tako čuvajo slov. kler. poslanci narodnost in slov. jezik pri c. kr. uradih! In potem naj bo naroden kmet? — Isti mož kupuje pri najzagrizenejšem trgovcu Kokošinek v Mariboru blago. Nakupil je 5. junija 1908 (ne 1909) za 50 K. Zato so priče na razpolago. Poslanec Pišek je storil enak greh pri Kokošineku 24. decembra 1908.“ —

Podružnica kmetijske družbe za Štajersko se ustanovi za župniji Sv. Anton in Sv. Andraž v Slov. Gor.

m Iz Slovenske Bistrice. Odsek „Prosvete“ za slovenskobistriški in konjiški okraj je imel 26. m. m. občni zbor. Odsek se je ustanovil 4. avg. 11. in je ustanovil doslej eno knjižnico, v Črešnjevcu, eno pa, v Spodnji Poljskavi, je vzel v oskrbo. Letos ustanovi knjižnico v Poljčanih, in po možnosti tudi v Konjicah.

„Štajerčevi“ ušivi krajecarji. Iz Slovenske Bistrice se nam piše: Tukajšnje nemškutarje silno bode sijajni vspeh naše zadnje veselice. Ker so nam klerikalni brezdomovinci odpovedali svoje sodelovanje, veselili so se nemškutarji že na skrivnem na velik fiasco naše veselice. A motili so se pošteno in čisti dohodek je mnogo večji kakor smo pričakovali. Toda neko napako smo storili. Pozabili smo namreč poslati ptujskemu „Štajercu“ ki je navzlic „súdmarkine“ podpore vedno v velikih deurnih stiskah, od čistega dobitka nekaj kron in zato bljuva ta listič ogenj in žveplo na nas. „Kranjecem v Ljubljano pošiljajo denar, za štajerske rodne brate pa niso niti ušivega krajecarja nabrali,

tako se huduje Štajerc na nas v svojem zadnjem lističu. Toda „Štajerc“ nam dela veliko krivico. Mi nismo poslali denarja Kranjcem, ampak poslali smo ga vrli Ciril-Metodovi družbi za svoje štajerske rodne brate na Muti, da rešimo s tem slovenske otroke nemškega žrela. To je tudi edini namen Ciril-Metodove družbe, ne pa delati z denarjem, ki ga je ljudstvo nabralo, kravje kupčije in ropati tuje zemlje, kakor dela to zloglasna „südmarka“ s pomočjo ptujskega „Štajerca“. Za te pa mi res nimamo niti ušivega krajcarja.

d Od Sv. Ruperta v Slov. gor. Kakor čitamo v eni zadnjih števil „Slov. Gosp.“, trobi na vso moč naš „orjaški“ cenjenim bralcem dobro znani župnik Pajtlar v svet o izidu zadnje birme poln samohvale. Sicer nimamo nič proti temu korajznemu gospodu kot „spretnemu vodju“ domačega pevskega zbora, kot „vnetemu“ organizatorju svojih čistih (!) ovčic, ki si dajo celo dopasti, da jih nazivlje javno „biki“, kakor se je to zgodilo nedavno na eni pod njegovim spretnim! vodstvom uprizorjeni veselici, kot „duhovitemu“ pridigarju, kot vrlemu pretepaču, kot zabavnemu družabniku žensk, protestiramo pa najodločneje proti nečloveškemu izsesavanju tega tirana po suši in toči že itak nensmiljeto prizadetega ubogega našega ljudstva. Ali Vam dopušča Vaša vest, ako že ne Vaš prezvisešeni poklic, da izsilujete nam, ko se nahajamo vsled elementarnih nezgod v obupnem položaju, še podvojen davek? Ali Vam je nabava različnih cerkvenih nepotrebščin kakor bander, plaščev, podob, tabernakeljev, renoviranje cerkvenih prostorov itd. na naše stroške več kakor glasno, obupno vpitje bednega ljudstva po pomoči? Ali Vas ni bolelo srce pri pogledu na kopico doraslih fantov in deklet, kateri so se več dni pred birmo brezplačno trudili v cerkvene neplodne namene, koje ste z zvito, brezvestno agitacijo na prižnici — klicali ste jih namreč po imenih — iztrgali nam starišem ob času, ko imamo povsod največ dela na polju? Ali ne bode skoro konec drznemu paševanju tega znanega zvitega lisjaka? Mera bode skoro polna in takrat Vam gorje! Kajti ogledali si bodemo Vašo črno dušo malo natančneje. Naši predali so še polni in zagrmelo bo še huje. Poročali Vam bodemo tudi, gosp. urednik, ako nas tudi letos obiščejo malharji.

d Sv. Trojica v Slov. gor. Dne 8. m. m. je priredilo trojiško veteransko društvo izlet k zloglasni Ščovi slatini. Po naključju je prišel tja naroden župan iz sosednega ptujskega okraja, in je nosil narodni znak. Čujte in strmite: takoj je pristopil tajnik omenjenega društva, Posinger, ter zahteval, da mora mož znak odstraniti ali pa takoj oditi. — In to se godi v sredini Slovenskih goric. Z brezpomembno osebo Posingerjevo se ne bomo pečali, pač pa si naj zapomnijo okoličani, da je omenjeni to zahteval v imenu društva, katero tudi kaj rado berači podporo tudi pri zavednih Slovencih. Da so razni Golobi od Trojice beračili med društvom za „Südmarko“, je pač umevno. Ne bi tega v javnost vlačili, ali v zadnjem času jako rase greben trojičkim in lenarčkim nemškutarjem, ter eni z raznimi nemškimi društvi, drugi z nemško šolo vabijo naše kmete, oz. velepneseznike med se. To pa vse radi bodočih volitev v okrajni zastop.

v Iz Frama. Naš vrli župan, g. G. Gert je pogostil, ker mu na dan svojega odlikovanja z zlatim zaslužnim križcem ni bilo mogoče, dne 18. avg. na svojem domu vso šolsko mladež. Blagemu možu in njegovi dobri gospe se izreka na tem mestu presrčna zahvala.

V Peklu pri Poljčanah je umrla 2. t. m. v starosti 79 let bivša hotelirka Uršula Mahorič.

Ptujski okraj.

p Štajerčeve lumpartije. Iz Ormoža se nam piše: Tukaj v celem okraju ne ve živa duša ničesar o kakšnem daru „südmarka“ ponesrečencem po toči. „Südmarka“ ni ormožkemu okraju dosedaj za ponesrečence dala niti knofa. „Štajerčeva“ pisarija o „südmarkinem“ daru 2000 kron je čisto navadna lumparija. — Ptujski „kmetijski prijatelj“ po dom. „Štajerc“ je hotel nas Slovence naslikati kot brezsrčne ljudi, ki nimamo srca za svoj narod, ter je hotel v nebesa povzdigniti „südmarko“ in pa Orniga. Saj je tudi smešno, da bi nemško bojno društvo „südmarka“, ki si je za svoje geslo zapisalo uničenje Slovencev, kaj Slovencev darovalo! Ako je „südmarka“ darovala res kaj ormožkemu „volksratu“, dala mu je edino iz zlobnega namena, da vporabi to priliko velike nesreče ter izpodrine s tem denarjem kakšnega slovenskega posestnika, ki je vsled nesreče prisiljen prodati svoj rodni dom! Ali pa da s tem denarjem kupi slovenske glasove pri bodočih volitvah! Zakaj pa še „südmarka“ ni dala nikdar niti počenega groša za nemške kraje, kjer se zgodijo skoraj vsako leto velike nesreče po toči, ognji, povodnji in plazih itd.! „Südmarkino“ „dobro srce“ je podobno srcu tistega oderuha, ki posojuje zadolženemu kmetu tako dolgo denar, da preide posestvo v njegovo last. Mi gotovo s hvaležnostjo sprejmemo tudi najmanjši dar, naj si pride od koje strani koli, ali od ljudi, ki hočejo nesrečo našega ljudstva vporabiti v svoje grde, hudobne namene in s svojimi „darovi“ delati kravje kupčije, se nam gnusi. „Štajerčeva“ bando pa naj bo v dno duše sram, da se pri tako veliki nesreči, ki je zadela celi ormoški okraj, ne more vzdržati narodnih hujskarij. Potem si še pa upa ta smradljivi listič trditi, da je za „narodni mir“?! Fej se bodi!

o Mladinski shod v Žetalah se je vršil 5. t. m. ob zelo lepi udeležbi v prostorih g. Maksa Berlisga. Govoril je o nalogah in ciljih zveze napredne mladine njen predsednik mladenič Lav. Oset z velikim uspehom. — V prilog nove mladinske organizacije je govoril dalje tudi Žetalčanom silno priljubljeni g. predsednik zveze narodnih društev g. Ant. Pesek in g. Kunej. Pododbor se vsled različnih vzrokov ni sestavil, ampak preložilo se je to na poznejši čas. Vrla žetalska mladina je vsa v taboru napredne organizacije. Le pogumno naprej!

d Poslanec kmečke zveze zaradi surovosti obsojen. 3. t. m. je bil pri c. kr. okrajni sodnji v Ormožu obsojen g. Anton Meško, deželni poslanec duhovniške stranke, na tri dni zapora, ktera kazen se mu je spremenila v globo 30 K. Ne bilo bi to nič čudnega, saj v razburjenosti vsakdo lahko stori nerodnost, da koga žali. Žalostno je pa, da je bil Anton Meško obsojen zaradi žalitev svojih volilcev na shodu, ktereja je sam sklical dne 15. avgusta v Jastrebec pri Središču. Ko so navzoči zborovalci zahtevali, naj se voli predsedstvo, pokazal jim je ta oličani gospod dolg nos in navskriž fige, rekoč, da bode le on sam predsedoval shodu. Ker je imenoval Meško odličnega posestnika Cirila Zabavnika vagabunda in Alojza Lista fakina, razburjena množica seveda zborovanja sploh ni pripustila in je moral Meško s kaplanom Stuhcem vred oditi, včeraj je pa

bil povrh še obsojen zaradi psovanja. Na take poslance so duhovniki pač lahko ponosni.

d „Prijatelj ubogih“ je menda po načelih krščanske ljubezni do bližnjega dež. poslanec Ozmeč, ki je svoja posestva potom javne dražbe za 3300 K razprodal, a noče za uboge občine Obrež postavno določenih odstotkov plačati. Da, da — Micka Kovačeva —

Veliko narodno slavnost v Ptuj prirede vsa tamošnja narodna društva 12. t. m. v Narodnem domu. Ves čisti dobiček gre v korist bednemu prebivalstvu ptujskega političnega okraja, ki je tako strašno prizadeto po toči. Zato upamo, da bosta udeležba in s tem gmotni uspeh sijajna.

o Iz Ptujske gore. S 1. septembrom se je upeljalo za okoliš poštnega urada na Ptujski gori 3 kratno raznašanje pošte na teden.

Pozor pred goljufi! (Iz Vičanec pri Veliki nedelji). Opazujoč pogovor različnih ljudi o strašni katastrofi toče, ki je zadela naše kraje, opazil sem podpisani, damnogoljudizahaja v tuje kraje, zlasti na Mursko polje kot „Vičanski ponesrečenci“ beračit. Izjavijam tem potom, da za nikogar ne znam, da bi iz Vičanec kot tak prosjačil po imenovanem polju, ter bode tudi vsak, ki bi slučajno bil primoran, se obrniti na usmiljena srca, imel izkaz kot posestnik ali kmetijski viničar od občine Vičanec. Ker se mnogo ljudi, ki niso mogoče po toči poškodovani, poslužuje tega načina, naj bodo zgoraj navedene besede cenjenim posestnikom murskega polja v svarilo. Z izrazom spoštovanja
Franc Škerlec.

o Čukarija v Kostivnici. 5. t. m. je imela takozvana Zveza katoliške mladine v Kostivnici pod patronanco šentpeterskega župnika Gomilška shod, katerega so posetili tudi bratje čuki, p. d. orli iz Maribora. Ne vemo, s kakim uspehom se je shod sicer vršil, zvedeli smo le, da je bil za konec pošten pretep na pravi katoliški podlagi med uniformiranimi čuki in civilisti. Bili so se kar navskriž v dveh gostilnah naenkrat. To so sadovi klerikalne mladinske organizacije! Oh, srečna katoliška mladina in njeni organizatorji!

z Posojilnica v Ptuj odda za šolsko leto 1909/10 na slovenski kmetijski šoli v Št. Juriju ob J. ž. štiri štipendije po 280 K za kmečke sinove iz ptujskega okraja. Prošnje (s šolskim spričevalom) se imajo vložiti najkasneje do 10. septembra 1909.

Obrtniki ormoškega okraja! V pridobninsko komisijo III. razreda volimo kot volilnega moža g. Jakoba Zadravca, posestnika paromlina v Središču. — Za volilne može v pridobninsko odmerilno komisijo IV. razreda kandidiramosledečeg. obrtnike oziroma davkoplačevalce: Kandrič Simon, gostilničar, Ormož, Potočnik Jakob, čevljar, Ormož, Anušek Ivan, gostilničar, Runeč, Simonič Franc, mlinar, Ivanjkovec, Pettovar Leopold, mlinar, Ivanjkovec, Veselič Ivan, trgovec, Velika nedelja, Horvat Ivan, gostilničar, Cvetkovec, Korpar Tomaž, kovač, Oslušovce, Korpar Ivan, kolar, Oslušovce, Kovačič Jožef, gostilničar Oslušovce, Horvat Alojzij, mlinar, Pušenci, Košanec Blaž, kovač, Pušenci, Irgolič Henrik, mlinar, Sadnice, Dogša Feliks, usnjar, Središče, Horvat Franc, čevljar, Središče, Kočevar Ivan, trgovec, Središče, Ploh Ivan, mizar, Središče, Prapotnik Matjaž, trgovec, Središče, Židarič Jožef, gostilničar, Središče, Mlinarič Franc, čevljar, Središče, Terstenjak Jožef, tesar, Središče, Vencel Pajek, pek, Središče, Rakuša Rudolf, gostilničar, Obrež, Škrlec Ivan, c. kr. poštar, Sv. Tomaž, Leben Alojzij, krojač, Podgorce, Tomažič, Ivan, kovač, Vitan. Volitev volilnih mož za III. razred se vrši 11. tm., za IV. razred 10. t.

m. pri c. kr. davkariji v Ormožu, kjer je oddati pravilno izpostavljene glasovnice z legitimacijo vred. Glasovnice se tudi lahko oddajo za zgornji del okraja v pisarni g. dr. Omuleca v Ormožu, za spodnji del pri g. J. Zadravcu v Središču, toda še pred omenjenim terminom. Davkoplačevalci, udeležite se množično teh volitev.

O shodu poslanca Ozmeča v Št. Janžu na d. p. prinesemo prihodnjic obširno poročilo.

Tudi o shodu pri Sv. Bolfenku pri Središču prinesemo prihodnjic daljše poročilo.

Zadnji dopisi.

Prostovoljno gasilno društvo v Prekopi priredi 26. tm. veliko ljudsko slavnost. Obširneje prihodnjic.

Okrajno zvezo požarnih brambvanskega okraja se ustanovi 19. tm. na slavnosti požarne brambe v Grajski vasi. Opozarjamo na to vse požarne brambe v okraju. Več prihodnjic.

Iz Sv. Petra v Savinski dolini. Stari Slovenci so imeli lepo navado: pozdravljali so v cerkev dolhajoče z „Hvaljen bodi Jezus Kristus“. — A naš sedajoi privandrani organist kaže domačinom, ki pri stranskih durih prihajajo v cerkev, osla. Ali naj smo, gospod doktor, zadovoljni z oliko tega mladiča? — Faran.

Št. Pavelsko godbeno in pevsko društvo priredi v nedeljo 12. tm. pri And. Mariac-u v. Dolenjivasi veliko poljevo dirko za kolesarje na dobitke, združeno s koncertom in prosto — zabavo.

Iz Ljubečne. Dne 6. tm. se je vršila v Celju sodnijska obravnava proti Okornu iz Škofjevasi zaradi zaščitnice, ki jo je dal fantu Stožirju. — Bil je obsojen na 10 K. — Državno pravdnistvo je ustavilo preiskavo proti fantu Stožirju, ki jo je vsled Okornove ovadbe uvedlo proti njemu zaradi hudodelstva posilstva Okornove device!

Iz Petrovč. Ob priliki ustanovnega slavlja tukajšnje Ciril-Metodove podružnice v nedeljo, dne 5. sept. bil je izvoljev sledeči odbor: Predsednik g. Franc Lešar, podpredsednik g. Vincenc Kopriva, tajnik nadučitelj gosp. Slanc Ernst, blagajničarke gđ. Marica Ježovnik, Roza Razboršek, Tereza Holobar, Franica Ocvirk in Fani Delakorda. Odborniki gg.: Martin Ocvirk, Ivan Holobar, Jernej Razboršek, Martin, Flis, Franc Košec in mlad. Jakob Roter. — Podrobnostne podatke o poteku slavlja samega priobčimo v naslednjih dneh.

Novice iz slovenskih krajev.

Krajni šolski svet v Selah na Koroškem je razpustilo celovško okrajno glavarstvo, ker ni hotel sprejemati nemških dopisov od uradov. In to v kljub nad vse jasnim razsodbam upravnega sodišča, da imajo občine pravico zahtevati od c. in kr. uradov slovenske dopise.

v Sodnijska obravnava v jetnikovi celici se je vršila te dni v Gorici. Neki natak, gostilne „Pri pošti“ je je namreč bil poneveril večjo svoto denarja in je z njo pobegnul v Berlin. Od tam so ga pripeljali, a ker je hudoban se je obravnavalo v njegovi celici. Obsojen je bil na 2 meseca zapora, potem so ga pa odvedli v bolnišnico.

Razne novosti.

o Na dopisnici — 13.170 besed. Čuden rekord je dosegel neki ameriški risar, Farwell v Brooklynu. Posrečilo se mu je na zadnjo stran dopisnice napisati 13.170 besed. — Dva tedna je pisal in na uro je mogel napisati le pet vrst. Izbrani stavek, 16 besed, je napisal 878 krat. Pisavo se lahko bere, dasi je najmanjša in najozja do sedaj.

v Umetni ogenj glavo odtrgal. V Civitanovi na Italjanskem so slavili teh dni letni praznik farnega patrona in bilo je seveda godbe, „žegnanja“ in raznih zabav. Med drugim so vrgli v zrak tudi bombo' a mesto, da bi se bila razprsnila v zraku, je počila še le, ko je padla na zemljo. Učinek je bil strašen. Sadjarju Mercantiju je glavo dobesedno iztrgala ter mu tudi prsi strašno razdrapala. Med ljudstvom je nastala smrtna groza. Drugi dve osebi ste znatno ranjeni.

o Najmanj ljudi umira po statistiki na Švedskem in Norveškem in sicer se trdi, da vsled imenitnih higijeničnih naredb v teh deželah, zlasti vsled vzornih ljudskih kopališč in izbornu urejenih bolnišnic. Mnogo so pripomogla poljudna predavanja o zdravju in higijeni k temu lepemu uspehu.

Listnica uredništva.

Sv. Peter na M. s., Prekopa, Gomilsko, Svetinje, Št. Pavel pri Preboldu, Gradec, Dravsko polje, Št. Janž na d. p., Maribor, Ur. — v Št. Jurju ob j. ž., Pirešica: Vsled večerajšnjega praznika morali vse odložiti za prihodnjic.

Loterijske številke.

Gradec, 4. septembra 1909: 79, 88, 64, 45, 37, Dunaj, „ „ „ 74, 20, 11, 28, 25.

Kdor je osivel, izgleda star.

Izvrstna zajamčeno neškodljiva sredstva za barvanje las so:

1. Vitkov „Vedno mlad“ plavo, rjavo, in črno barvilo. Pobarva takoj in trajno. Ena škatlja štiri krone.
2. Vitkov „Mucin“, stekleničica eno krono.

Ta sredstva za barvanje las so se jako dobro izkazala v tisoč slučajih. Edino pristna iz kem. laboratorija

Fr. Vitek & Co., Praga II.

Zahtevajte samo Vitkove preparate, vse druge zavrnite!

Pozor!

50.000 parov čevljev, 4 pari samo 7.50 K. Ker je več velikih tvrdk prišlo v denarne težkoče, sem dobil nalog veliko postavko čevljev razprodati nizko pod proizvajalno ceno. Prodam torej vsakomur 2 para čevljev na jermenčke za gospode in 2 para čevljev za dame, usnje rjavo ali črno, galoširane, z žrebliji v podplatih, najelegančnejše in najnovejše fazone. Velikost po številkah. Vsi štiri pari stanejo 7 K 50 v. Pošilja se po poštne povzetju. S. Urbach, Krakov št. 126. Zamena dovoljena tudi denar nazaj!

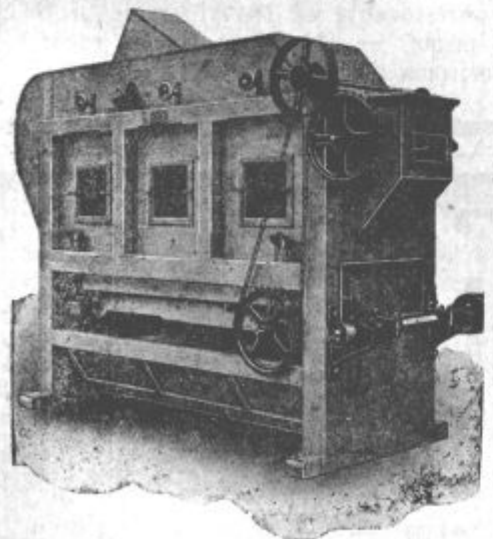
Učenec

od poštenih starišev se sprejme v trgovino mešanega blaga pri

Anton Golenko
Sv. Miklavž pri Ormožu.

Josip Čretnik

izdelovatelj umetnih mlinov in žag v Št. Jurju ob juž. žel.

Slika je posneta po mojem lastnem izdelku. Razpošiljam na malo in veliko vse potrebščine za mline in žage po najnižjih cenah. — Krasne reference!

5000 kron zaslužka

plačam vsakomur, ki mi dokaže, da moja čudežna zbirka

300 komadov za samo gl. 2'50

ni priložnosti kup in sicer: 1 pristna švicarska patent žepna ura, sistem Roskopf, natančno idoča in točno regul. z pismono 3 letno tovarško garancijo. 1 ameriška zlata-double verižica, 2 amer. zlata-double prstana (za gospoda in damo), 1 angl. pozlač. garnitura manšetni, ovratniški in prsni gumbi), 1 amerik. žepni nožič 5 delni. 1 eleg. svilnata kravata, barva po želji, najnovejša fazona, 1 krasna kravatna igla z simili-brilantom, 1 divna damska broža, zadnja novost, 1 koristna potovalna toaletna garnitura, 1 eleg. pristni portemone iz usnja, 1 par amerik. boutonov z imit. dragulji, 1 pat. angl. vremenski barometer, 1 salonski album z 36 umetniškimi in najlepšimi razglednicami sveta, 1 krasni ovratni ali lasni kolir iz pristnih orientalskih biserov, 5 indijskih prerokovalnih hudičkov zabava vsako družbo in še 250 komadov raznih predmetov, ki so v vsaki hiši koristni in nenadomestni, so gratis. Vse skupaj z eleg. sist. roskopf-patent žepno uro, ki je sama vredna dvakrat toliko, stane sama gl. 2'50. — Dobi se proti povzetju ali proti vnaprej plačilu (tudi v znamkah) pri

S. Urbachu, svetovna razpošiljalnica, Krakov 16.

NB. Pri naročilih 2 paketov se priloži gratis 1 prima angl. britva ali 6 finih lanenih robcev. Za neodgovarjajoče se vrne denar brez odloga, torej vsak riziko izključen.

Mlad, soliden

trgovski sotrudnik

sedaj na deželi v večji trgovini mešane stroke, več obih deželnih jezikov želi službo premeniti v manufakturno (ev. mešano) stroko v mestu. Blagovoljna vprašanja pod „Mesto 1888“, poštno ležeče, Brežice ob Savi. 212 3-1

! Čevlji !

Priporočam svojo zalogo vsakovrstnega obuvala za moške, ženske in otroke; tudi turistovske čevlje po goiserskem načinu; domače in tovarniško delo po vsakovrstni ceni. Vse se dobi in kupi pri **IYAN BERNA**, Gosposka ulica št. 6 v Celju.

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje! 1 kg sivega, dobrega-puljenega 2 K, bolj šega 2 K 40 h; prima polbelega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, puhastega 5 K 10 h; 1 kg velefnega, snež nobelega, puljenega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha, sivega 6 K; 7 K; belega, snega 10 K; najfinjši prsni puh 12 K. Kdor vzame 5 kg, dobi franko.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, modrega, belega ali rumenega nankinga, pernica, 180 cm dolga, 116 cm široka, z 2 zglavnikoma, vsak 80 cm dolg, 58 cm širok, napoljen z novim, sivim, jako stanovitnim puhastim posteljinim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavniki 3 K, 3 K 50 h, 4 K. Razpošiljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nazaj ali zamenjati franko. Za neugajajoče se povrne denar. — Cenovnik zastoj in franko.

S. Benisch, Deschenitz, št. 773, Šumava, Češko.

Hiša

tik farne cerkve se da takoj na več let v najem. Ima prostore za trgovino, kjer že obstoji 16 let dobro idoča trgovina. — Oglasiti se je pri

Franc Grula

Mihalovce Miksavár pri Središču.

Lokal

mešane trgovine z opravo v veliki, nadstropni, najemni hiši se takoj odda v najem, eventualno se proda hiša za 36.000 K. Za izplačati je le eno tretjino. — Naslov **G. Pavornik**, Celje, gostilna „pri jelenu“.

Naznanilo in zahvala.

Brez posebnih naznanil javljamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem tužno vest, da je naša iskrenoljubljena soproga oz. mati, sestra, svakinja itd.

Terezija Zdolšek

posestnica in gostilničarka na Ponikvi ob j. ž.,

dne 1. sept. 1909 ob 2. uri pop. po kratki, mučni bolezni v Gospodu zaspala Pogreb je bil 3. t. m. ob 9. uri dopoldne. Iskreno zahvalo izrekamo vsem, ki so blago pokojnico v njeni bolezni tolažili, in vsej ogromni množici iz najrazličnejših krajev, ki so jo spremljali k zadnjemu počitku.

Ivan Zdolšek, soprog; Ivan, sin; Anton Škerbec, oče; Jožef Zdolšek, Martin Zdolšek, Franc Mikuš, svaki; Rozalija Stermšek, svakinja; Kristina, Micika, Ana, Fanika, sestre, in njih možje.

Najboljše mlatilnice

za rabo na roke, gepelj in vodno moč, geplje, čistilnice (pajkle in trierje) vseh vrst, sadne in grozdne mline, slamoreznice, kakor vsakovrstne poljedelske stroje, zajamčeno najboljšega izdelka, priporoča po najnižjih cenah

trgovina z železnino „Merkur“, P. Majdič, Celje.

Slike in cene strojev pošilja z obratno pošto zastoj in franko.

Mline Hlapec

za rabo na gepelj in roko svojega lastnega pridelka priporoča

Slika kaže mlin mojega izpopolnjenega izdelka in je mnogo bolj rabljiv, kakor konkurenčni izdelki.

Josip Čretnik

izdelovatelj umetnih mlinov in žag v Št. Jurju ob juž. žel.

poraben za pišmonoša, pri živini in hišnih opravilih sploh, se sprejme za hotel blizu Bleda. Služba ni težka in se želi od ponudnika, da je zdrav in lepega vedenja. — Ponudbe na

B. Kamenšek-a
Ljubljana, Sodnijske ulice 4.

Bolj priletno od 35-40 let staro

žensko

marljivo, pošteno, spretno v gospodinjstvu in zmožna sprejeti na račun gostilniško obrt, sprejme takoj

Ivan Zdolšek

posestnik, gostilničar in mesar na Ponikvi ob južni železnici.

Prosim obiščite mojo trgovino in oglejte si bogato izbero različnih poljedelskih strojev, posebno

mlatilnice

čistilnice, sadne in grozdne mline, katere zaradi velikanske zaloge prodajam letos po znižanih cenah.

Najboljša umetna gnojila za ajdo so v zalogi.

Velespoštovaje:

Trgovina z železnino „Merkur“, P. Majdič, Celje

Največja in najcenejša izber
zaročnik in različnih drugih zlatih, double itd. uhanov, verižic, zapestnic in sploh vsakovrstne zlatnine in srebrnine. **prstanov**

Pozor! Predno si kupite uro, oglejte si mojo velikansko zalogo pravih švicarskih zlatih, srebrnih, nikelnastih in stenskih ur, budilk, verižic, toplomerov, očal, daljnogledov itd. — vse po najnižjih cenah.

Naročite **cenike**, katere razpošiljam zastonj in poštine prosto. Popravila izborna in točna.

Rafael Salmič
 v Celju, „Narodni dom“.

Na prodaj je lepo prijazno posestvo

v Št. Jurju ob j. ž. z letošnjo prav bogato vinsko trgatvijo, oddaljeno 6 min. od farne cerkve, na malem griču, z lepim razgledom, na zdravem in prijetnem kraju, radi premnogega posestva. Obstoji iz hiše s 4 sobami, kuhinjo, kletjo in hlevom za 4 glave živine, 2 1/2 oralov vinograda iz dobrih zlahtnih ameriških trt v lepem stanu, 3 1/2 oralov njiv in travnikov, 190 sadnih in 65 breskovihih drevov. — Kupci naj se blagovolijo obrniti na posestnika **Franco Kartina** v Št. Jurju ob južni železnici.

Deklica

zlasti iz učiteljskih rodbin, ki pride v Maribor študirat ali se kaj učiti, se sprejme na stanovanje in hrano „Parkstrasse“ 18, pritličje vr. 8.

Pameten

bodi prijatelj in ne podpiraj dunajskih in drugih židov, temveč kupi si sukna za obleko in drugo manufakturno blago v domači narodni veletrgovski hiši

R. Stermecki, Celje

Vzorci proti vrnitvi in pošiljati čez 20 kron franko. — Posebno poceni je: 1 srajca, kravata, 1 ovratnik „Elegant“, par manšet, 1 robec, par nogavic in 1 sp. hlača, skupaj kron 5'30.

Odvetnik dr. Alojz Bratkovič

vljudno naznanja, da je otvoril s 1. septembrom 1909 svojo odvetniško pisarno v Slov. Gradcu.

Naprodaj ima

kreditna in stavbena zadruga „Lastni dom“ v Gaberju pri Celju (pisarna v Celju, Rotovške ulice št. 12) na svojem posestvu v Gaberju

25 lepih stavbišč.

Tam se dobi tudi potrebni stavbeni kredit.

Izšla je edino prava, starodavna BLASNIKOVA

VELIKA PRATIKA
 za navadno leto 1910, ki ima 365 dni.

V Ljubljani. Natisnili in založili J. Blasnik-ovi nasledniki. Vse tiskovne pravice prihranjene.

Cena 24 vinarjev.

Naša Pratika prinaša tudi letos mnogo zanimivih podob. Držite se Vaše stare prijateljice Velike Pratique, ktere ste najbolj navajeni.

Ne zamudite ugodne prilike!

Po najnižjih cenah priporoča trgovina z železnino „Merkur“, P. Majdič, Celje

izvrstne grozdne mline z obiralno pripravo, stiskalnice, slamoreznice, reporeznice, kakor vsakovrstne poljedelske stroje, peči vseh vrst, tudi za kurjavo z žaganjem, štedilnike, prenosne kotle, kotle za perilo in žganje.

Nepremočljive vozne plahte, umetna gnojila vseh vrst.

V zalogi ima še nekaj mlatilnic, katere oddaja po posebno znižani ceni, da zaloge teh strojev popolnoma izprazne.

Nagrobne križe in svetilke v največji meri.

Poštne hran. račun št. 54.366.
 Telefon št. 48.

„LASTNI DOM“

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

Uradije se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure dopoldne.

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno nalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

pet od sto (5%)

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem, tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih.

Narodna dolžnost vsake slovenske gospodinje je, da zahteva v vsaki trgovini le izborno

z znamko „tiger“

Pfeiferjevo pralno milo

iz milarne **Ivana Pfeifer** v **Spodnji Hudinji** pri Celju — pošta Celje.